V. évfolyam. 24. szám

1949 június 10

Ludas Matyi

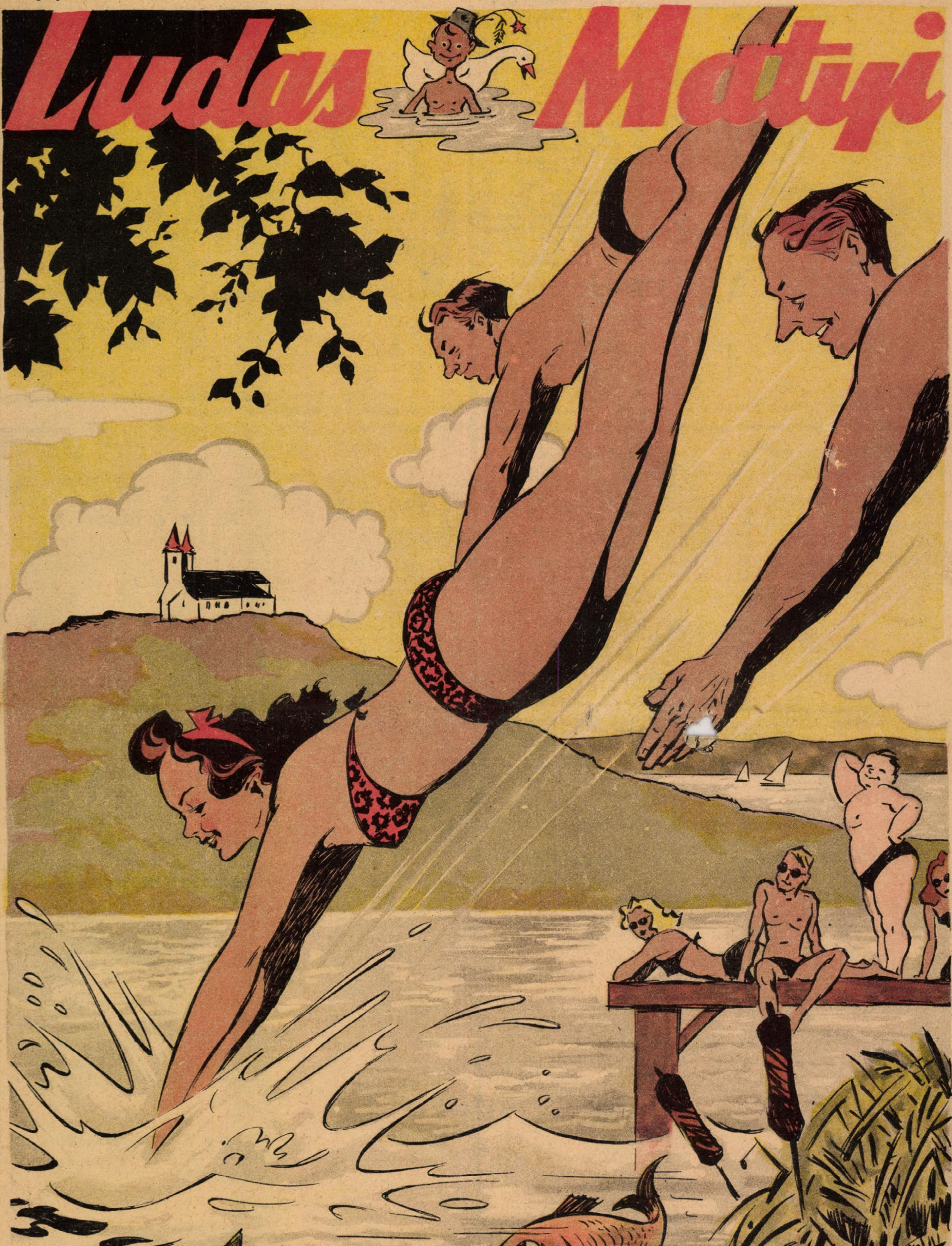

— Jól megy nekünk az idén, Pontyika! Minden halra két élmunkás esik.

70 fillér

A világ döntött

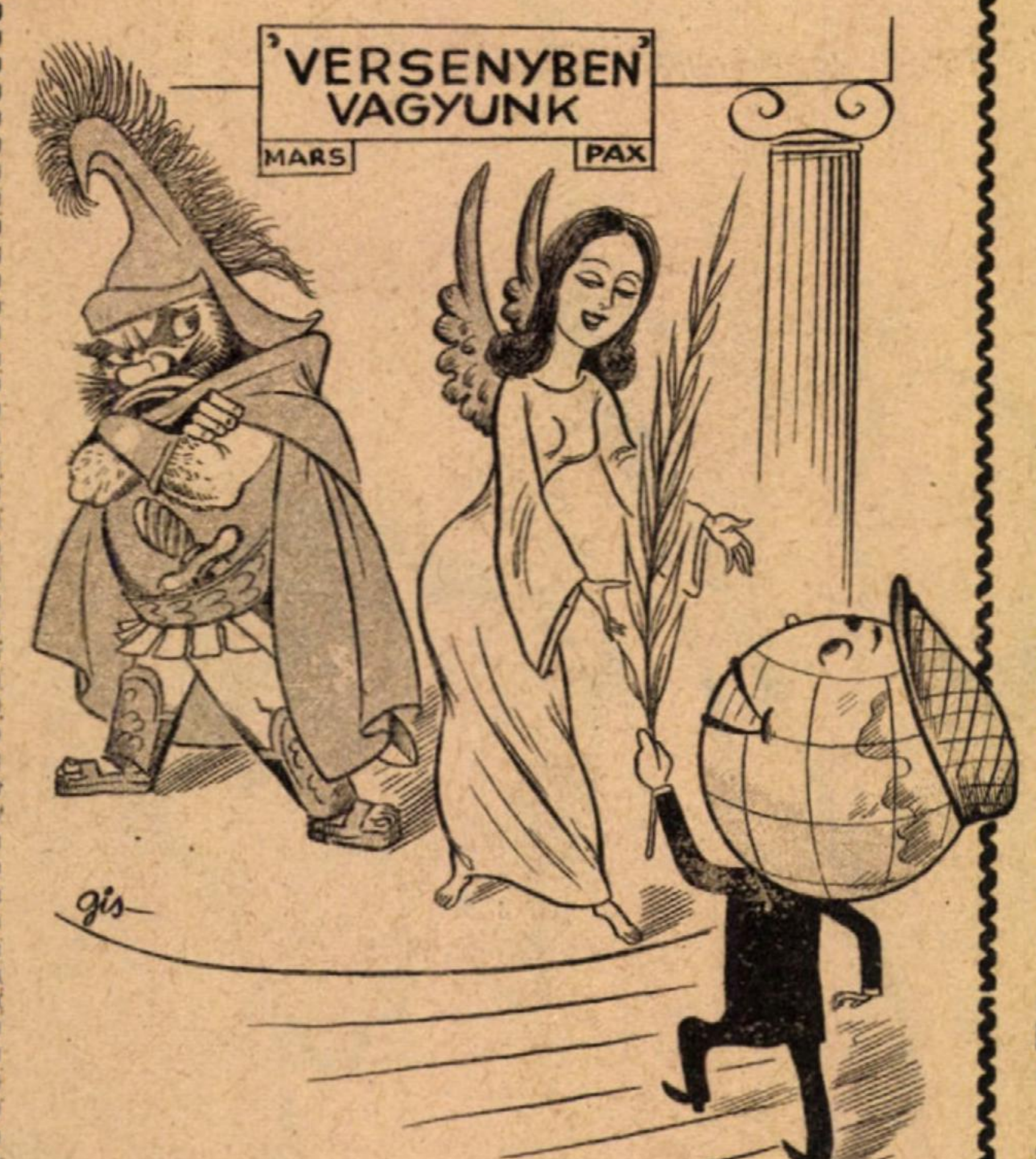

— A pálma az öné, kisasszony!

A Körúton történt

Zsúfolt, alaposan megpakkolt villamos indul úgy reggel nyolc óra tájban a Nemzetitől lefelé a Körúton a Nyugati irányába. A megállótól ötven lépésre ott áll három rendőr nyugtakönyvvel a kezükben, lesnek a lógósokra. A lépcsőkön kapaszkodó „lógós közületek” idejében észreveszik a veszélyt és valahogy felpréselődnek a perronra, csak egy sovány, bajuszos fiatalember kap észbe későn. A rendőr int és a fiatalember mosolyogva leugrik a kocsiról, odaszalad a rendőrhöz, majd gyorsan hadarva így szól:

— Itt van három forint a lógásért és itt van még három forint, mert lesz még egy felugrásom...

Azzal már pattan is vissza és a közönség nagy derültségére visszaugrik ugyanarra a villamosra.

Megnyilt az országgyűlés

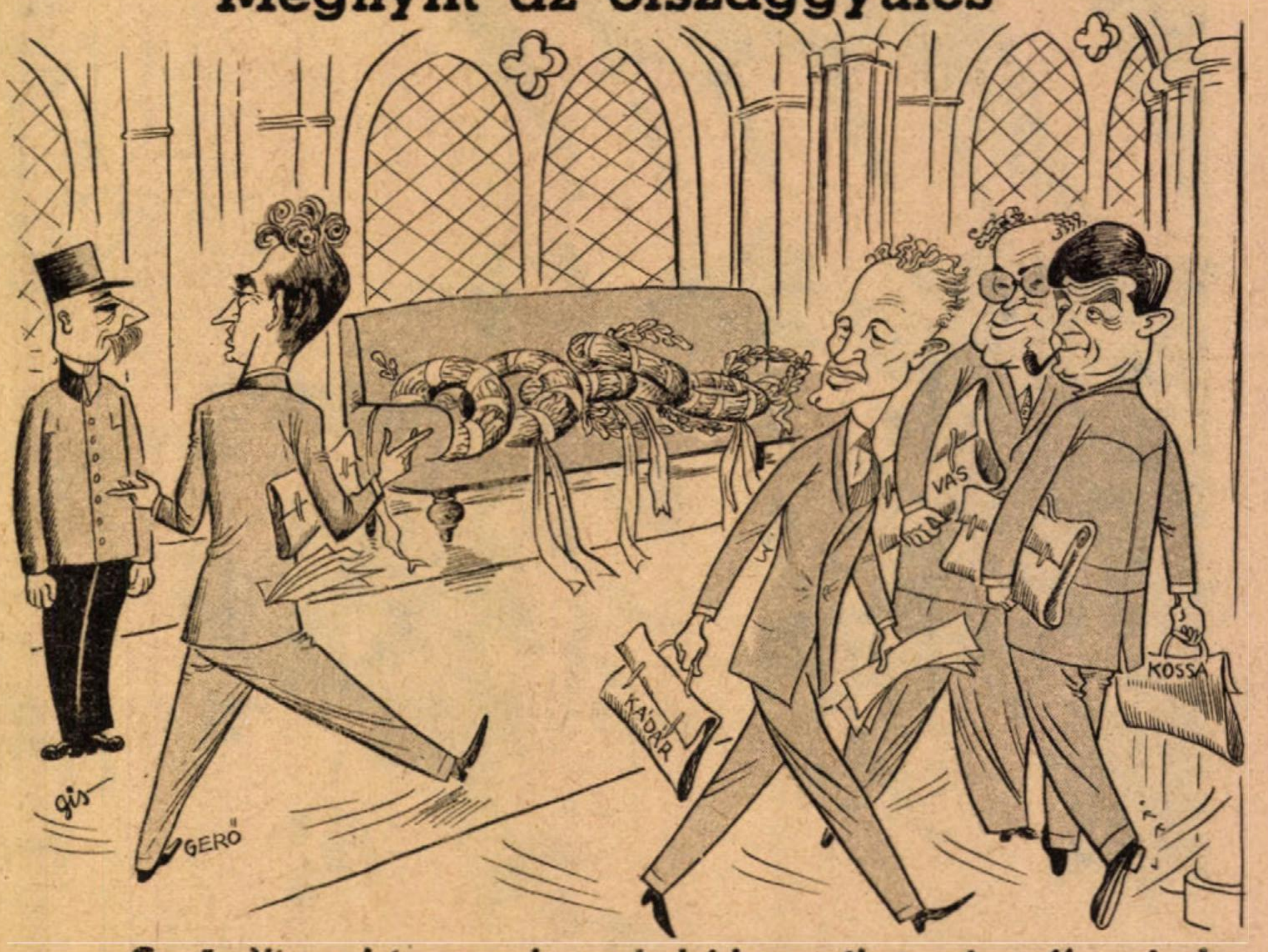

Gerő: Vigye kérem ezeket a babérkoszorúkat, mi a választások után sem akarunk a babérjainkon megpihenni!

Plakátban az igazság?

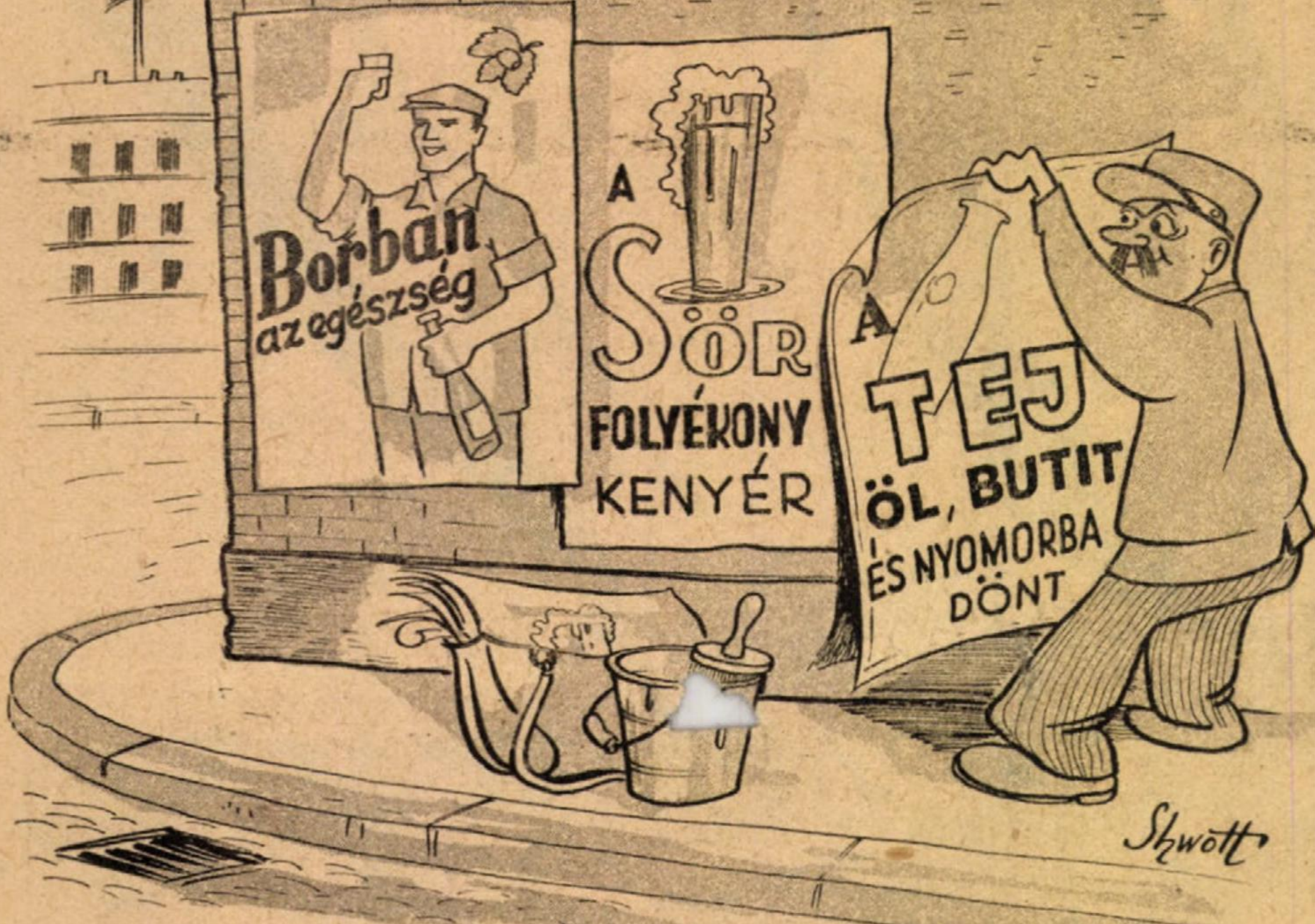

Ha ez így megy tovább, csak ez következhet.

Puskin születésének 150-ik évfordulóján

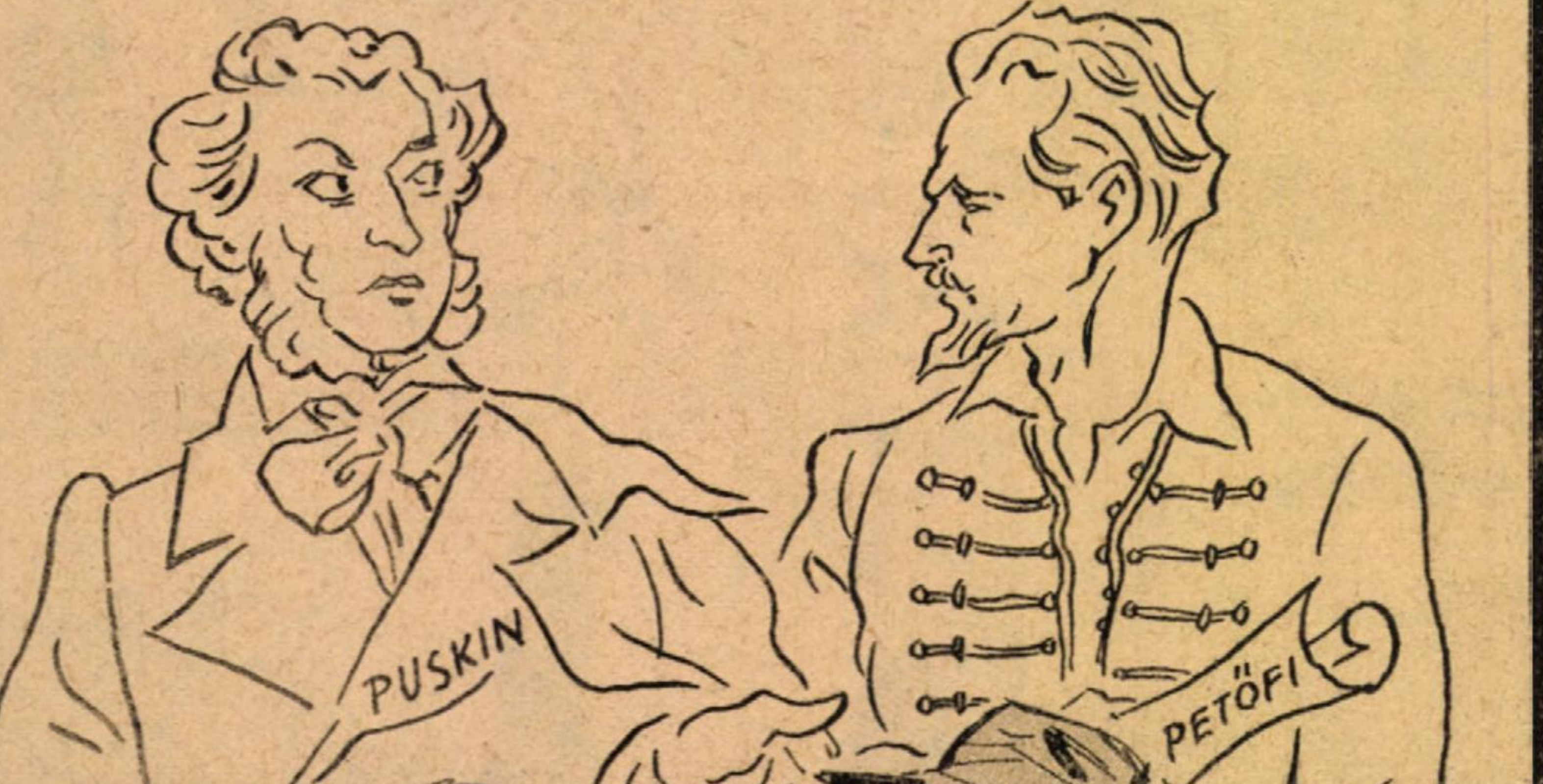

Puskin: Látod Sándor, ezek rajtunk keresztül még jobban megértik egymást!

Madarat tolláról

Régi vágyam, hogy a lakásomban rózsaszínű lámpaernyő legyen, a rádiómból halk valcer szóljon és közben legyen egy papagájom, Persze, beszélő. Elég, ha csak annyit mond minden öt percben, hogy te zseni, te csodálatos, te jó, te szép, te igazi férfi. Bementem tehát az állatkereskedésbe, ahol ilyen vadállatokat lehet kapni. Ahogy beléptem, megdermedtem. Galambnagyságú papagáj rikoltott rám: **„Vedd le a kalapod, mert belédrúgok! Hülye! Hülye! Hülye!”** Ez kell nekem! Rögtön megvettem. Vettem hozzá egy kalitkát, meg öt kiló madáreledelt, meg négy és fél méter gilisztát, azt tudniillik centire adják, rovarport madártetű ellen, kalitkapucolót, csőrszidolozót és gégespriccelőt, nehogy rekedten beszéljen a papagáj. Hazavittem. Összehívtam az egész családot. Ujpestről, Csabáról jöttek be. Körülálltuk a kalitkát. „Rokonaim, barátaim” — rebegtem könnyfátyolos szemmel, — „a meghatottság fojtogatja a torkomat, mert bemutatom nektek az Uristennek ezt a csodálatos teremtményét, egy buta, oktondi állatot, amely beszél, beszél, beszél! Hozzátok fog szólni! Emberi hangon!” Lerántottam a lepiet a kalitkáról és rekiáltottam a papagájra: „Lóri, beszélj!” Halálos csend. „Lóri, beszélj!” — szóltam erélyesebben. Még halálosabb csend. Kivettem a kalitkából. Ráütöttem a fejére: „Fogsz beszélni, te nyomorult?” Süketítő csend. Jobbról-balról pofonütöttem: „Beszélj, az anyád...” Különben ezt a részt inkább nem közlöm. Vakító csend. Fejjel lefelé lóbáltam és rúgdostam a talpát: „Beszélj, mert széttaposlak! Egy ezresembe vagy!” Gomolygó csend. Aztán vad röhögés. Ott maradtam Lórival a szégyenben. Kivittem a kert hátsó részébe és beledobtam a tyúkketrecbe. „Nem vagy te papagáj, — mondtam neki, — te egy dög baromfi vagy! Itt a helyed! A tojások közt, te pimasz!” Aztán még egy pofont adtam neki, hogy el ne bizakodjék. Délután elmentem elfelejteni a csalódásomat. Este, hazajövet már a kapuban óriási lármát hallottam. Rosszat sejtve rohantam a baromfiól felé. Lóri épp az utolsó tyúknak tekerte ki a nyakát, pofonokat osztogatva és ezt rikácsolva: „Fogsz beszélni, te nyomorult! Mindjárt széttaposlak, beszélj! Az anyád...” Majd amikor meglátott engem, rámordított: **„Most vedd le a kalapod, hülye! Hülye! Hülye!”**

Alfonso

Ki lát a jövőbe?

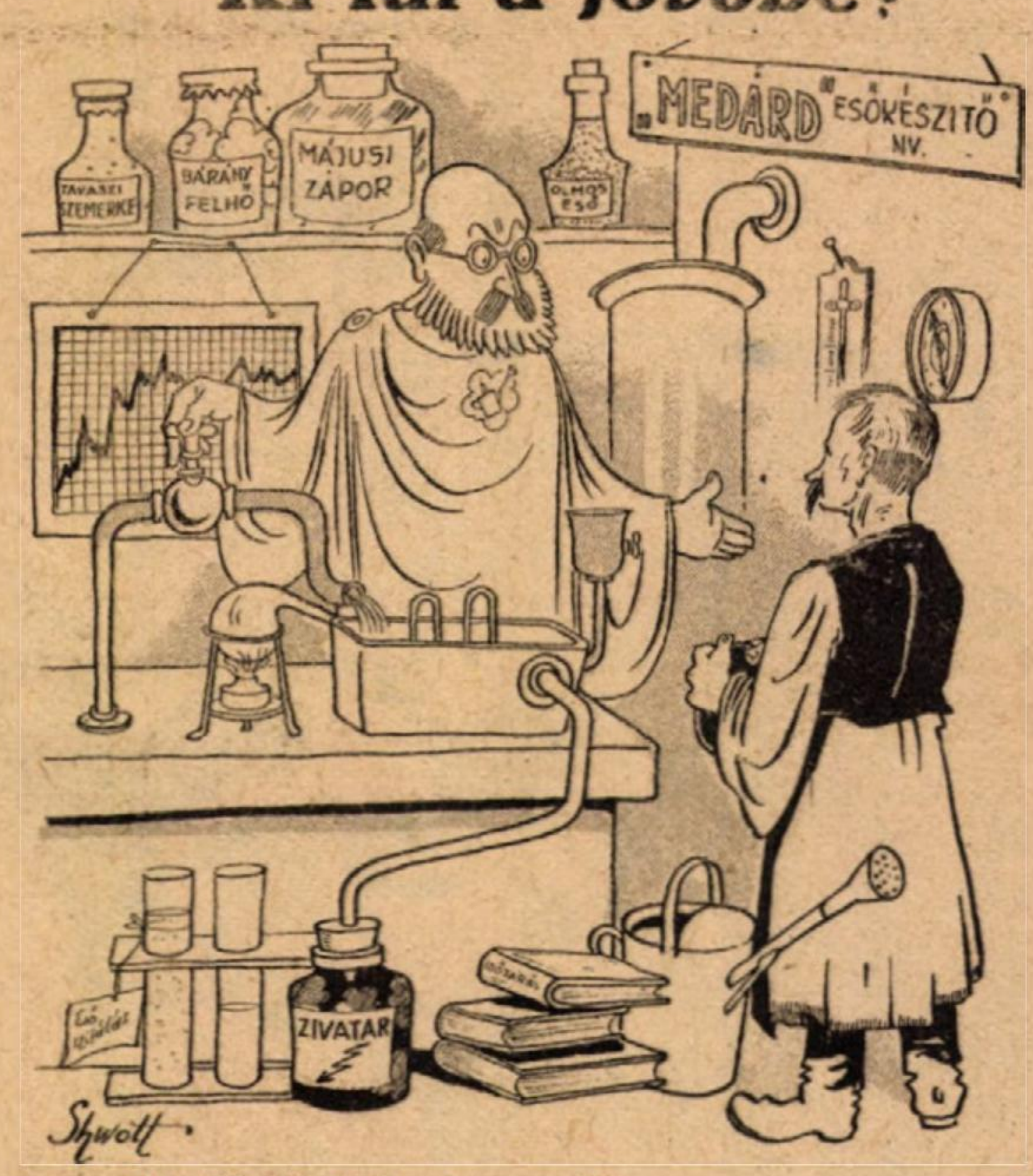

— Na, Medárd úr, lesz eső?
— Mit tudom én, majd meglátjuk.

Marxizmus az őskorban

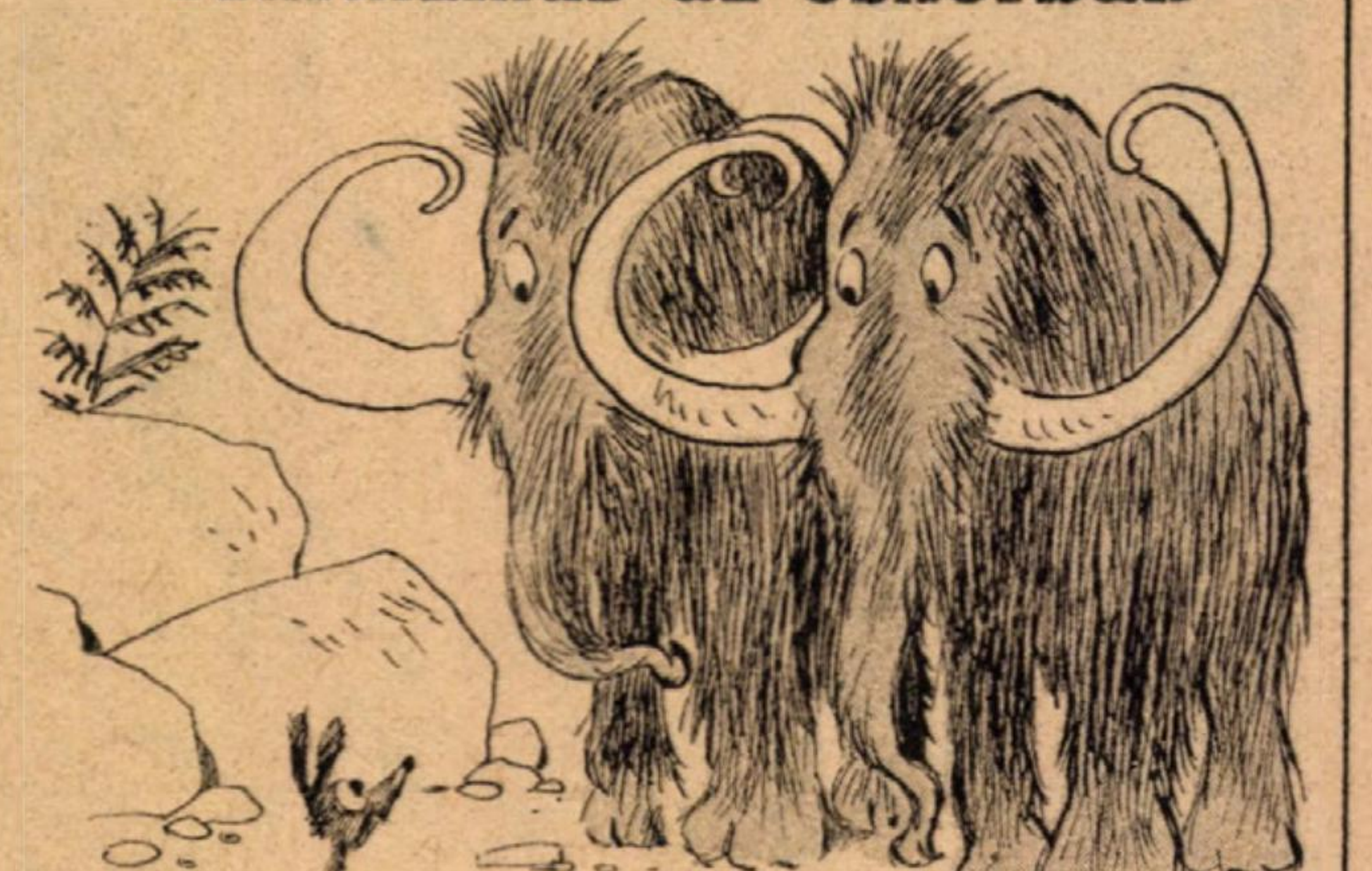

— Ne vágjanak fel, az ilyen mammutvállalatok úgyis kihalásra vannak ítélve.

Preciz pincér — náthás vendég

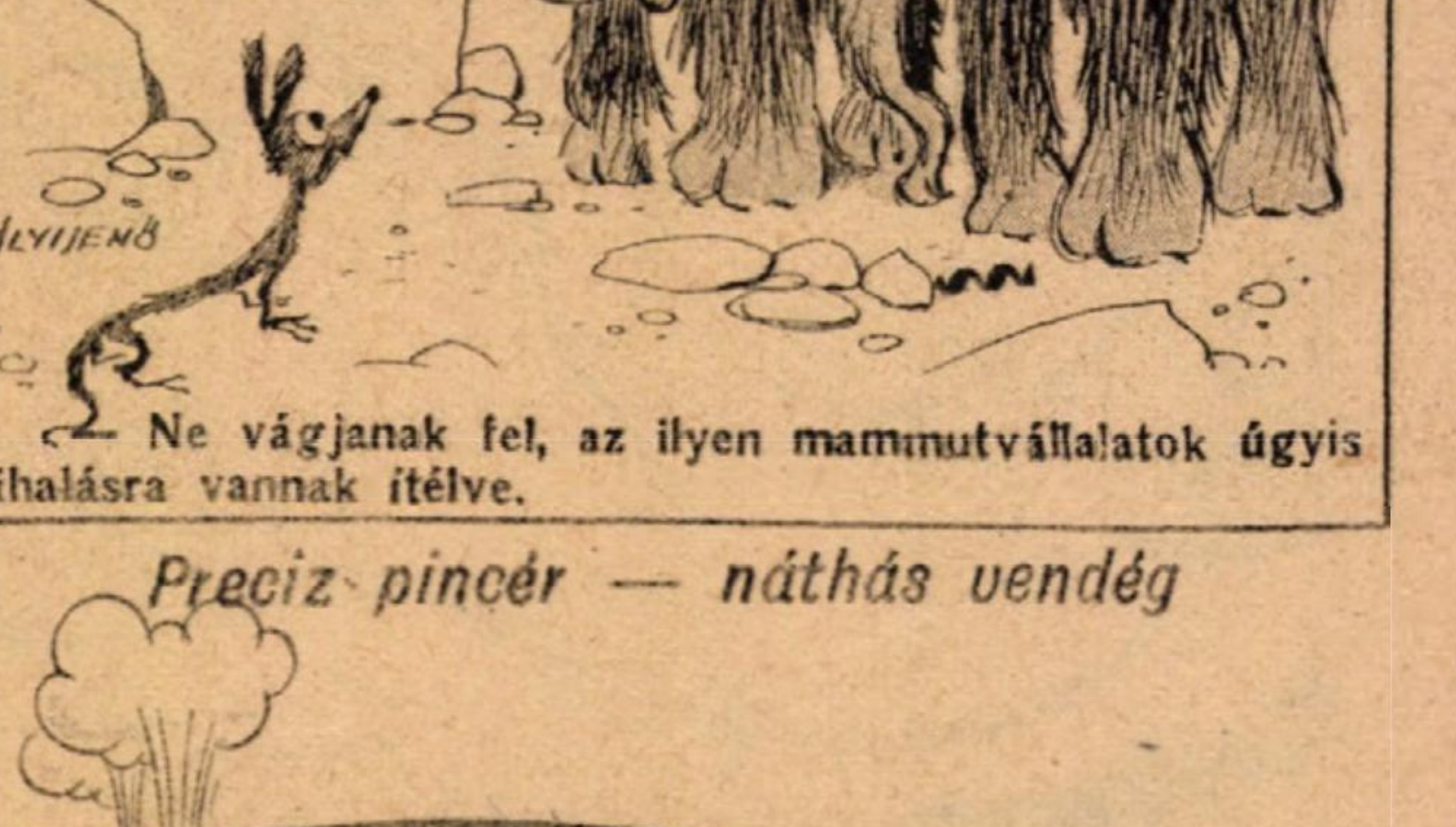

Pincér: Itt hozom már kérem! Az úrnak a sört, a hölgynek a bálnát...

40.000 vasutast akar elbocsájtani a francia kormány

A legújabb jelentések szerint a francia kormány 40.000 vasútast akar azonnal elbocsátani és 35.000-et nyugdíjazni.

A Ludas Matyi munkatársa felkereste Leon Blumot és megkérdezte, hogyan akarják ezt a nagyarányú elbocsátást a gyakorlatban keresztülvinni.

— Nagyon egyszerű — mondotta az öregúr barátságosan. — Szerintünk amúgyis túlsokat pihentek eddig a vasútasok. A kalauz kilyukasztotta a jegyeket, aztán nem volt semmi dolga, a fűtő két lapát szén között nem csinált semmit a francia állam pénzéért, nem is beszélve a mozdonyvezetőkről. Köztudomású, hogy a vonat egyenesben magától megy, a mozdonyvezető ilyenkor igazán fölösleges a mozdonyon, csak azért tűrtük meg eddig is, mert beláttuk, hogy menetközben nehéz leugrani. Ezentúl azonban úgy csináljuk, hogy a fűtő két lapát szén között mindig kilyukaszt egy-egy jegyet, miáltal a kalauz mellőzhetővé válik, a mozdonyvezető pedig az állomáson elindítja a vonatot, amelyet a következő állomáson már vár egy másik mozdonyvezető, hogy megállítsa. Kolumbusz tojása az egész. Az ilyenformán megtakarított pénzt pedig a szegény francia tőkések felsegélyezésére fordíthatjuk.

— Hogy tudta ezt ilyen zseniálisan kitalálni? — kérdeztük hódolattal.

— Nem volt nagy kunszt —, mosolygott finoman az öregúr. — Régi vasútas vagyok. Sü-sü — tette hozzá, hogy szavainak nagyobb nyomatékot adjon.

— És ha esetleg mégsem válna be az új módszer? — kérdeztük.

— Akkor sincs semmi baj — mondta Blum. — Legfeljebb nem fognak utazni a franciák, aminek csak örülni lehet, mert a vidéki városok is tele vannak már kommunistákkal.

Két hirdetés ugyanazon lapból

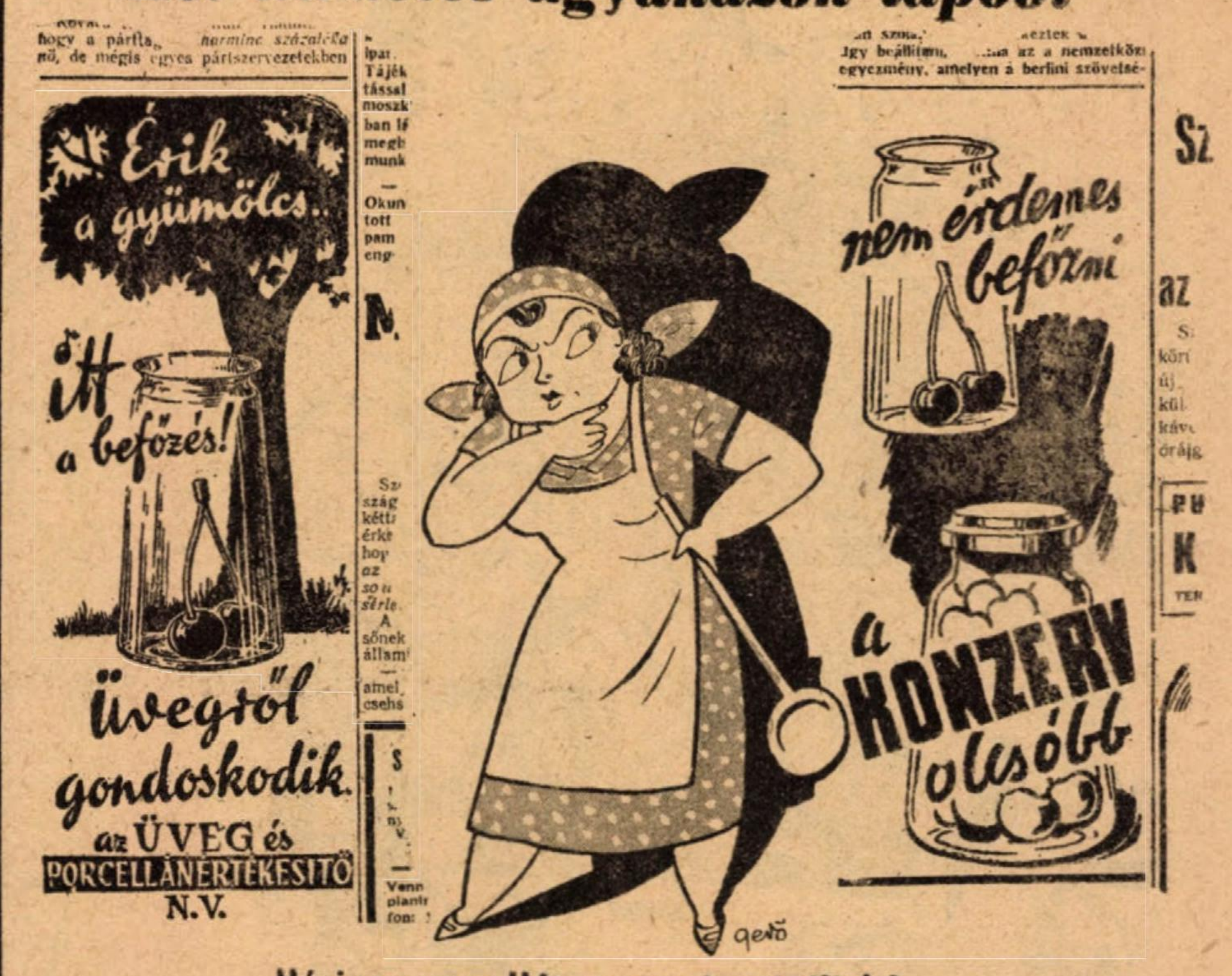
Érik a gyümölcs...
itt a befőzés!
üvegről gondoskodik.
az ÜVEG és PORCELLÁNÉRTÉKESÍTŐ N.V.
nem érdemes befőzni
a KONZERV olcsóbb
gerő

Háziasszony: Hát most mit csináljak?...

Amint a mellékelt ábra mutatja

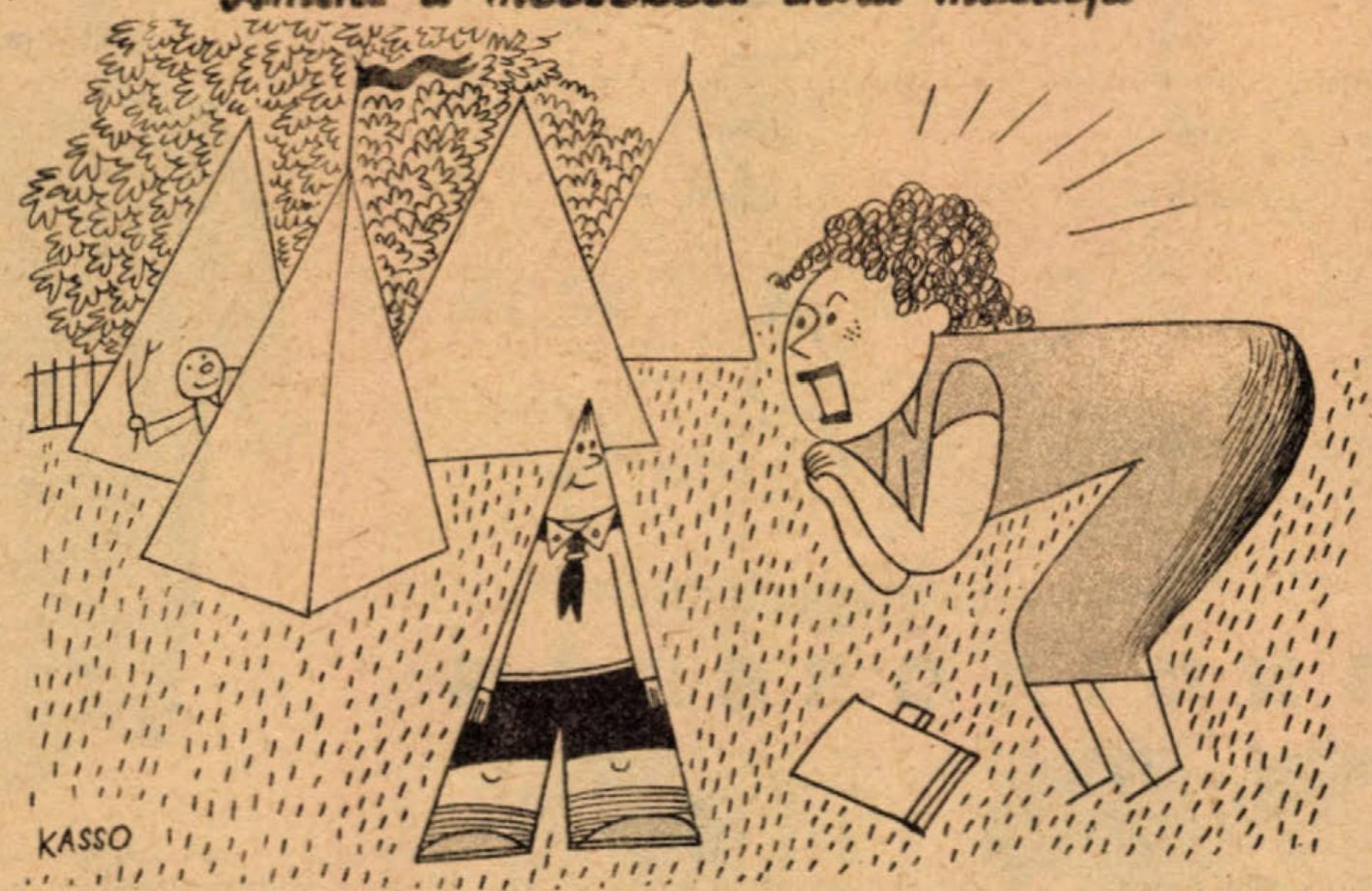

— Anyuka olyan klassz! Már két hete állandóan sátorban lakunk!

„Dolgozz lassan" mozgalommal tiltakoznak az angol munkások az Attlee-kormány politikája ellen

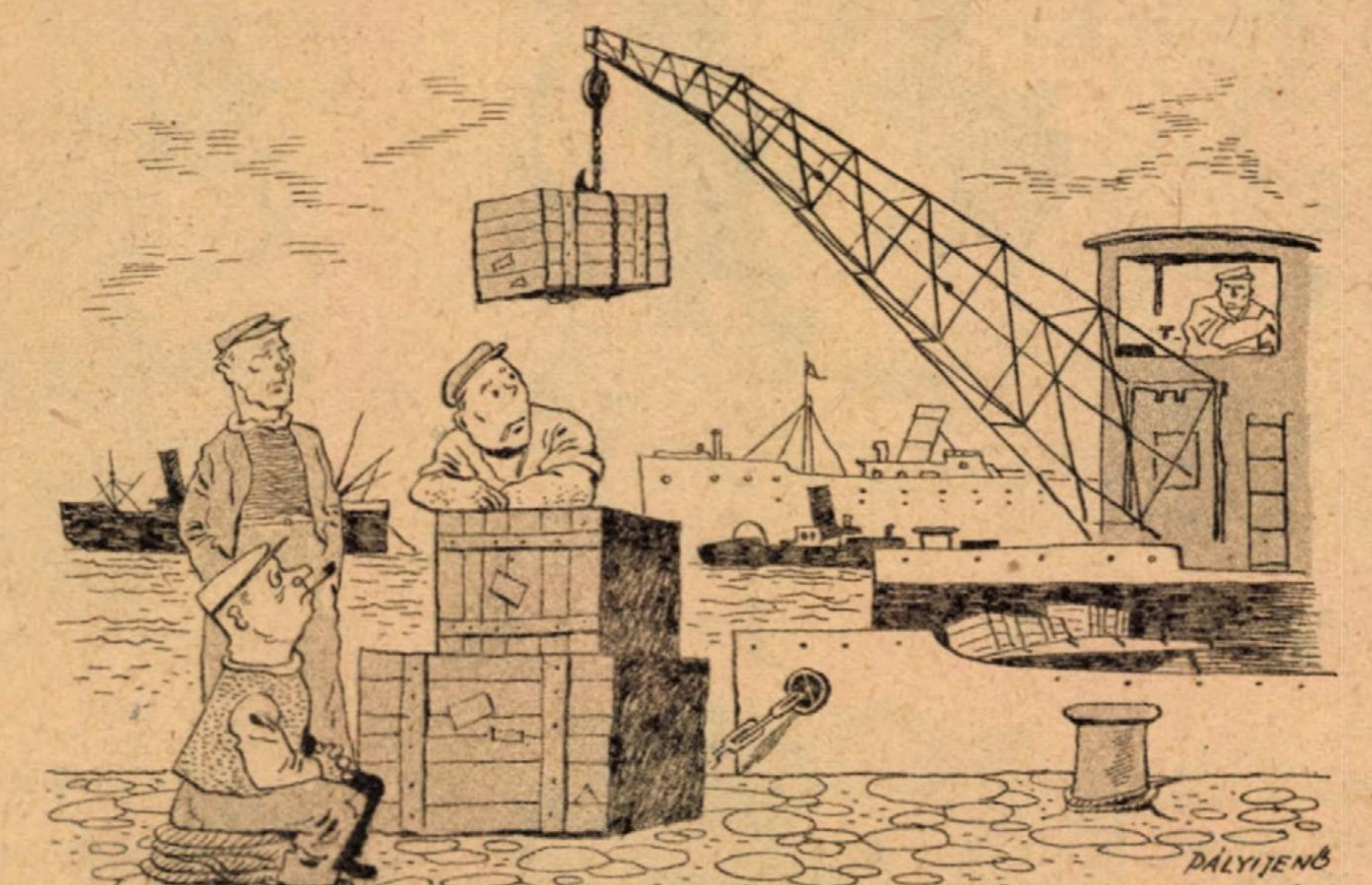

— Nézd ezt a Johnt, micsoda stréber! Alig két hete kezdte a kirakodást és már a harmadik ládánál tart!

Ismét lesz térzene

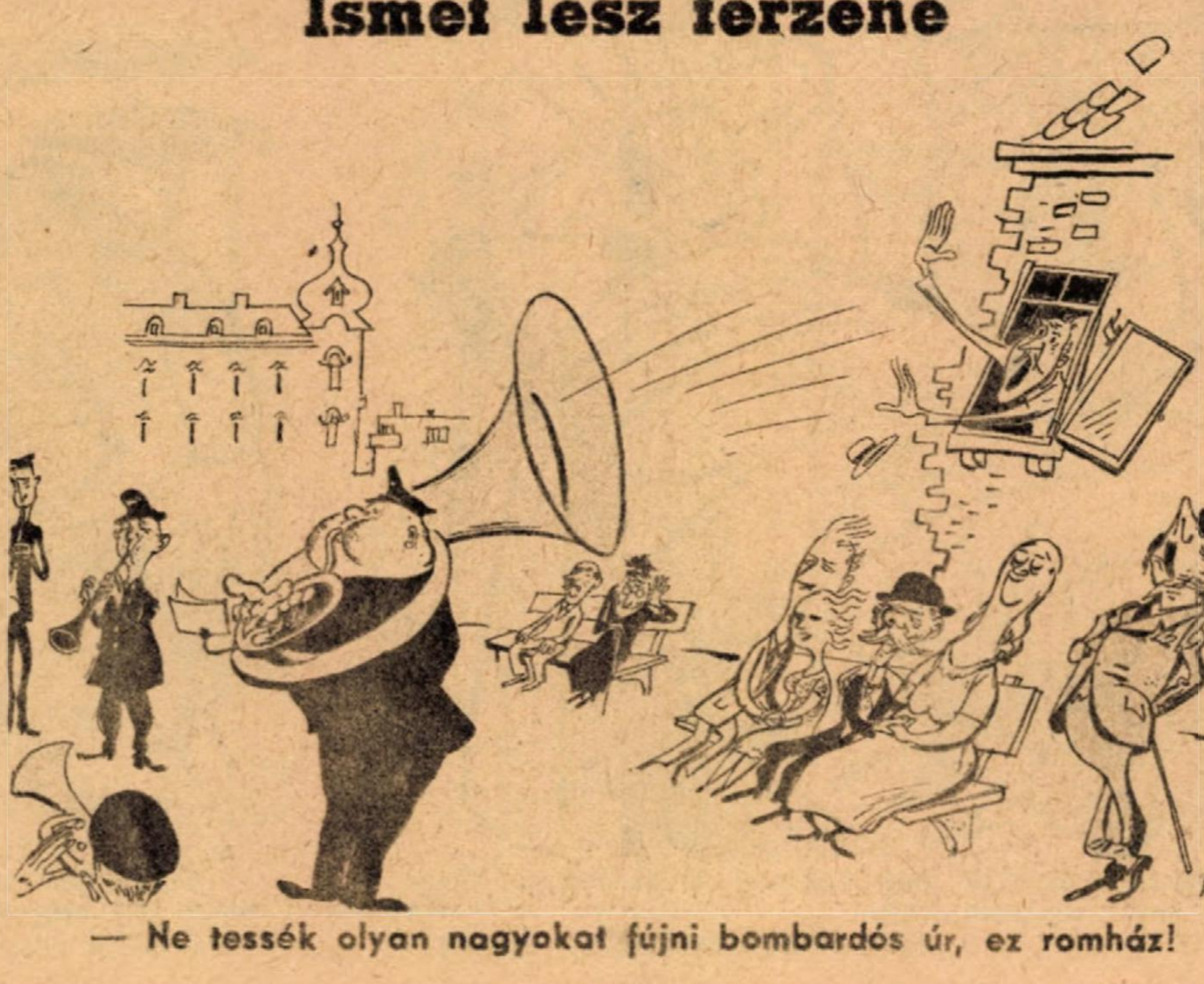

— Ne tessék olyan nagyokat fújni bombardós úr, ez romház!

MAJDNEM HUMOR

(Apróseprő)

Nem sajtóhiba. Nem apró-cseprőt akarok mondani, hanem apró-seprőt. Jövök ugyanis egyik éjjel ki az Angolparkból s indulok el a sötét Hermina-úton. Az első sarkon magányos férfi áll elém, kezében egy csomó cirokseprőt tart. Húsz-harminc centi lehet egy seprő nyelestől. Babajátéknak mintha nagy lenne, igazi seprőnek nevetségesen kicsiny. „Tessék — nyujtja felém az ember — forint darabja."

Hirtelen eszembejut, hogy valahányszor ki akarom tisztitani az iratszekrényem polcait, ilyen pici seprőről álmodozom. És ime, most itt van előttem a teljesült álom. Kiszalad a számon az őszinte öröm:

— Tyű, erre csakugyan nagy szükségem van!

Morog valamit dühösen és elfordul.

— Halló, — szólok rá riadtan, — hát nem ad?

Visszafordul. Megvetés és gyülölet van a szemében. Zavartan nézek rá.

— Azt mondtam, hogy szükségem van rá, — ismétlem.

— Azt hiszi maga, hogy jókedvemből csinálom? — mondja és még mindig nem ad seprőt. — Ötvenszázalékos rokkant vagyok kérem, hulladékanyagból készitem az árut. A lenyesett cirokból nem tudok nagyobb seprőt csinálni.

— Dehiszen nekem éppen ilyen kell! — erősködöm.

Ránéz a seprőkre, aztán rám. Látszik a szemén, hogy a legszivesebben megölne.

Ez az ember nagy üggyel-bajjal gyártja a seprőket, kigyalogol vele a ligetbe, árulja és nem tudja elhinni, hogy az, amit ő csinál, valakinek kell.

Szegény, rettenetesen boldogtalan lehet.

(Mindenhez szív kell)

Nem szoktam vadászni, megmondom nyiltan, nem is vinne rá a szívem. Lelövöldözni a nyuszikat, madarakat, brutális dolognak tartom. Sok vadásszal beszéltem már, tudom, hogy szenvedélyüket kielégítő okokkal támasztják alá. Kártékonyak a nyúlak, nemesíteni kell a fajokat, satöbbi, satöbbi. Jó. Abba is beletörődöm, hogy a „Magyar Vadász" című szaklapban az állatok mérgezéséről olvasok cikket. Bizonyára hasznos dolog. De eltünődöm, amikor a cikkíró így ír:

Sok esetben hallottam: „kitettük a mérget, de az eredmény semmi". Vajjon miért?

1. Mert nem hozzáértő csinálta.

2. Mert a méreg nem volt jól elkészitve.

3. **Azért, mert nem volt szív, nem volt vadszeretet, csak kitették a mérget s aztán lesz, ami lesz, nem ügyeltek rá.**

Ebből mindenki megtanulhatja, hogy szív kell mindenhez. Még a szívtelenséghez is.

(Összetévesztenek)

Naponta összetévesztenek Tabi Ervinnel, a rádió munkatársával, akit nagyrabecsülök, de aki mégsem én vagyok, tehát nem az igazi. Ezzel kapcsolatban már egy típuspárbeszédet alakítottam ki. Így hangzik:

— Ah, ön a Tabi Ervin?

— Nem kérem, én a László vagyok.

— Testvére az Ervinnek?

— Nem.

— Szóval csak rokona.

— Nem is vagyok rokona.

— Értem. Ezek szerint csak névrokona.

— **Névrokona** sem vagyok.

Ezen úgy meghökken, hogy nem kérdez tovább. Kérdezés nélkül téveszt össze most és mindörökre.

Tabi László

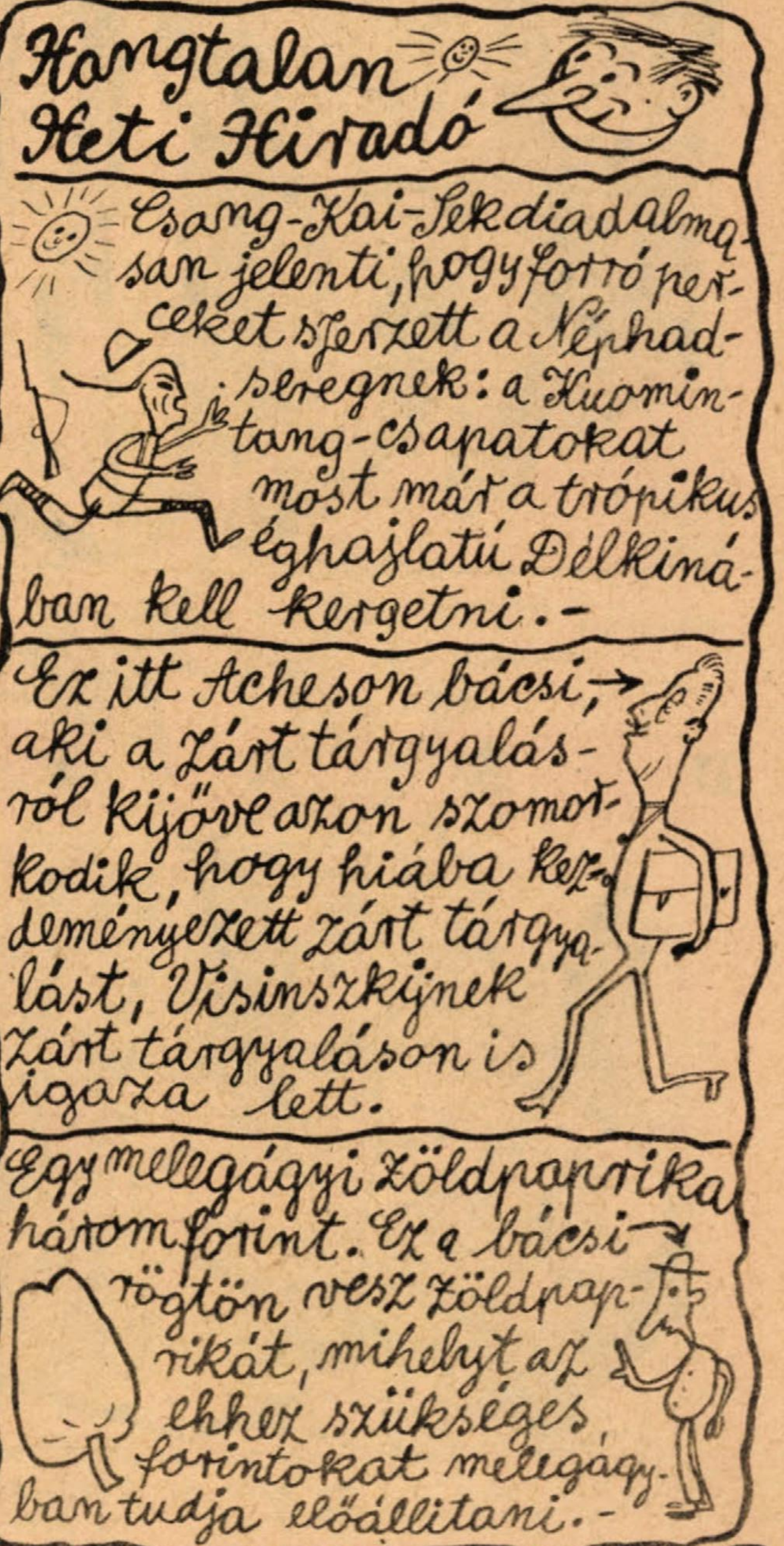

Hangtalan Heti Híradó

Csang-Kai-Sek diadalmasan jelenti, hogy forró perceket szerzett a Néphadseregnek: a Kuomintang-csapatokat most már a trópikus éghajlatú Délkinában kell kergetni.-

Ez itt Acheson bácsi, aki a zárt tárgyalásról kijövet azon szomorkodik, hogy hiába kezdeményezett zárt tárgyalást, Visinszkijnek zárt tárgyaláson is igaza lett.

Egy melegágyi zöldpaprika három forint. Ez a bácsi rögtön vesz zöldpaprikát, mihelyt az ehhez szükséges forintokat melegágyban tudja előállitani.-

UTAZÁS A VILÁG KÖRÜL!

HOLLANDIA

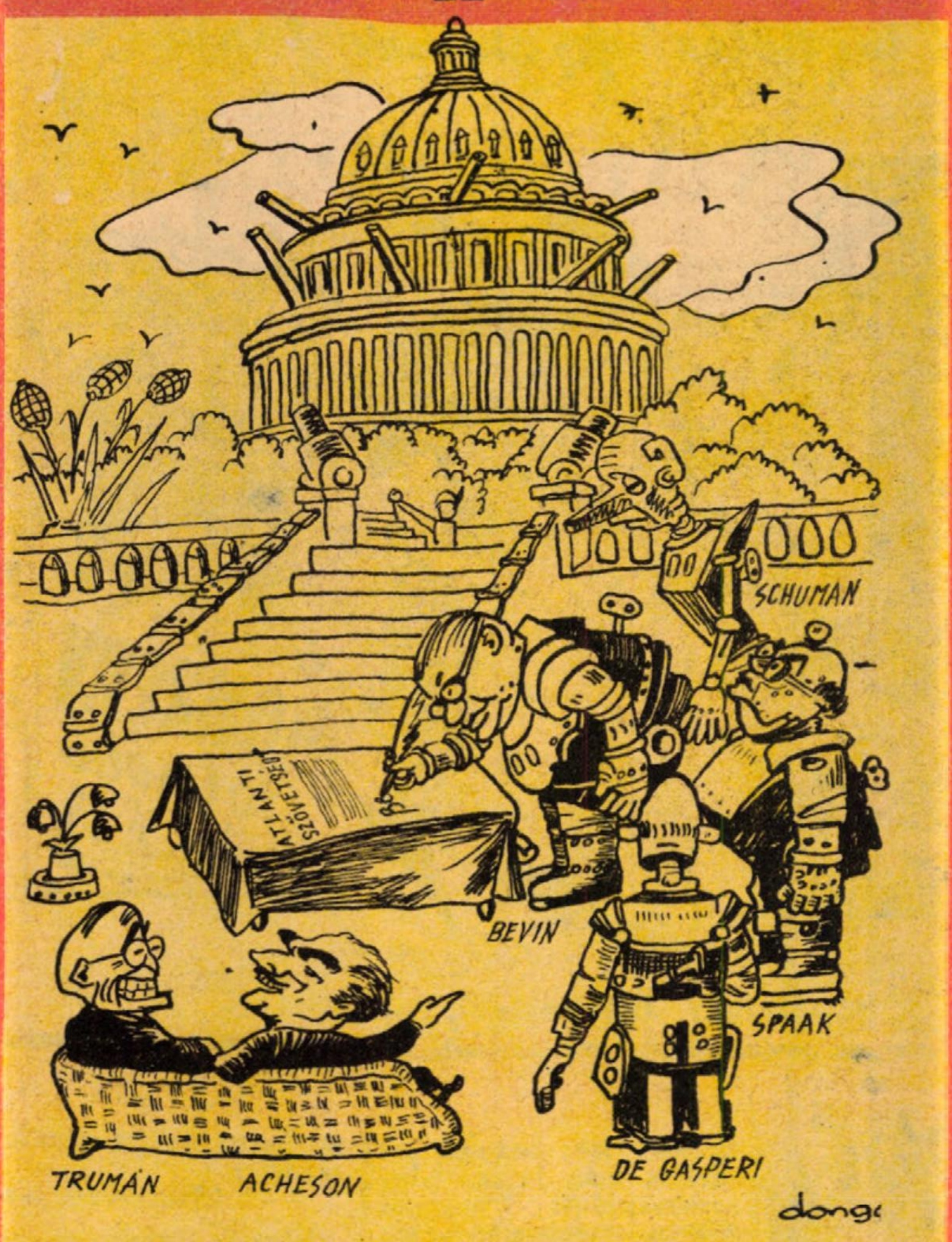
ATLANTI SZÖVETSÉG
SCHUMAN
BEVIN
SPAAK
TRUMAN
ACHESON
DE GASPERI
donga

Truman (Achesonhoz): Nézd ezeket a gépembereket! Mindent megcsinálnak, amit csak akarunk!

(Voorwaarts, Hága)

ROMÁNIA

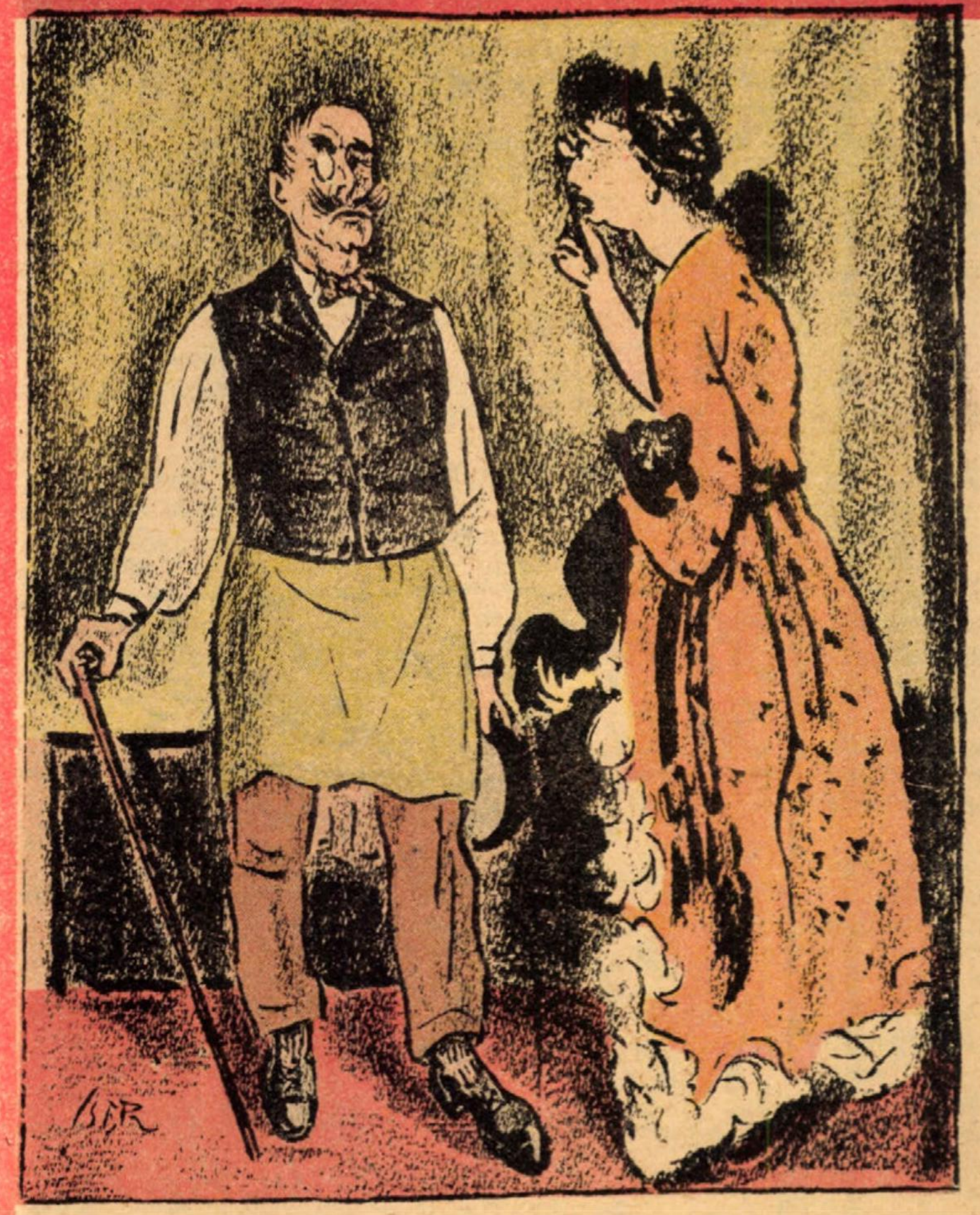

— El szeretnék vegyülni a nép közé, fiam, megfelelő az öltözékem?

— Szerezhettél volna egy népiesebb monoklit!

(Urzica, Bukarest)

DÁNIA

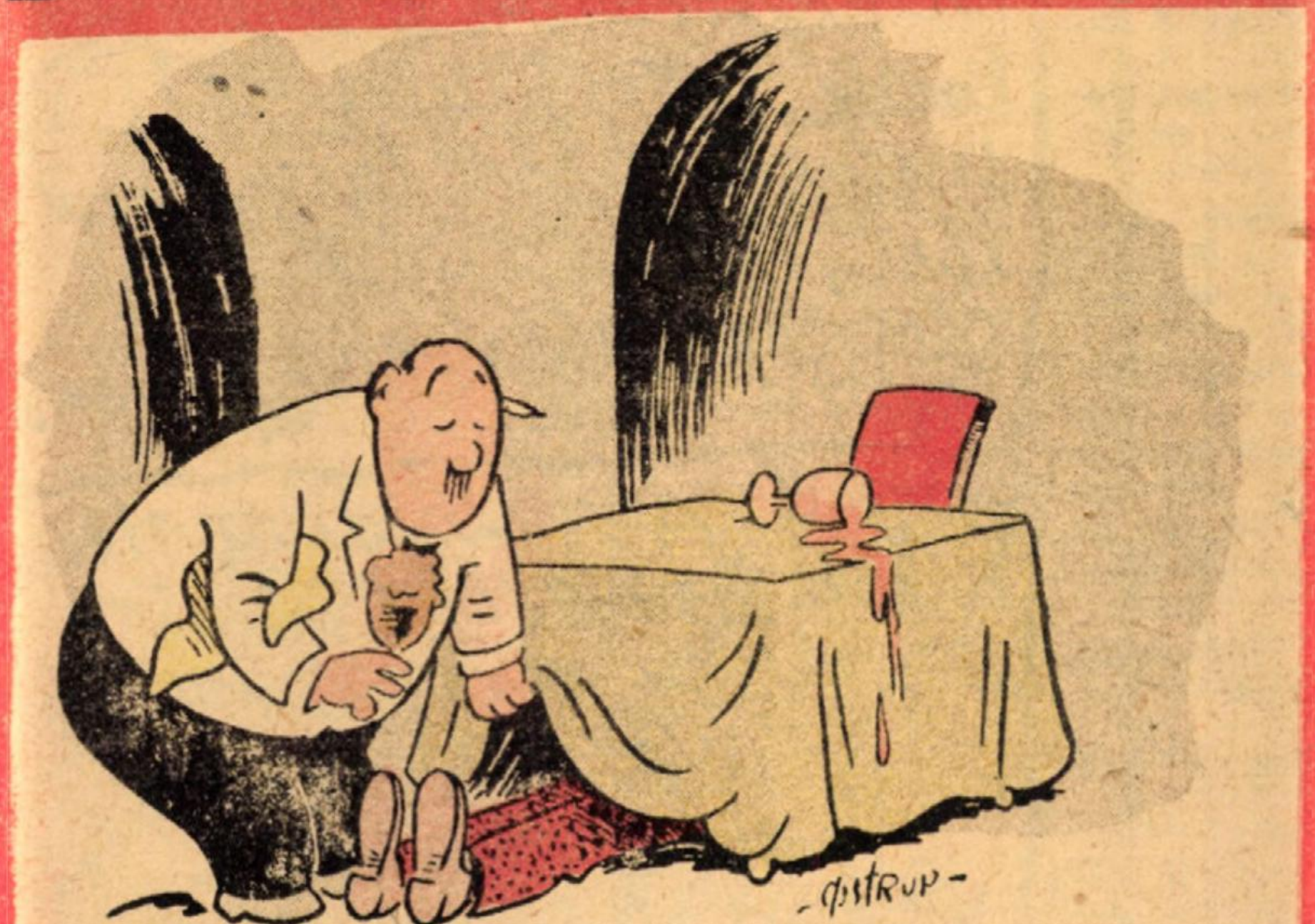

— Azt hiszem, még egy pohár sört tetszett rendelni!

(Tyrilhans,)

LENGYELORSZÁG

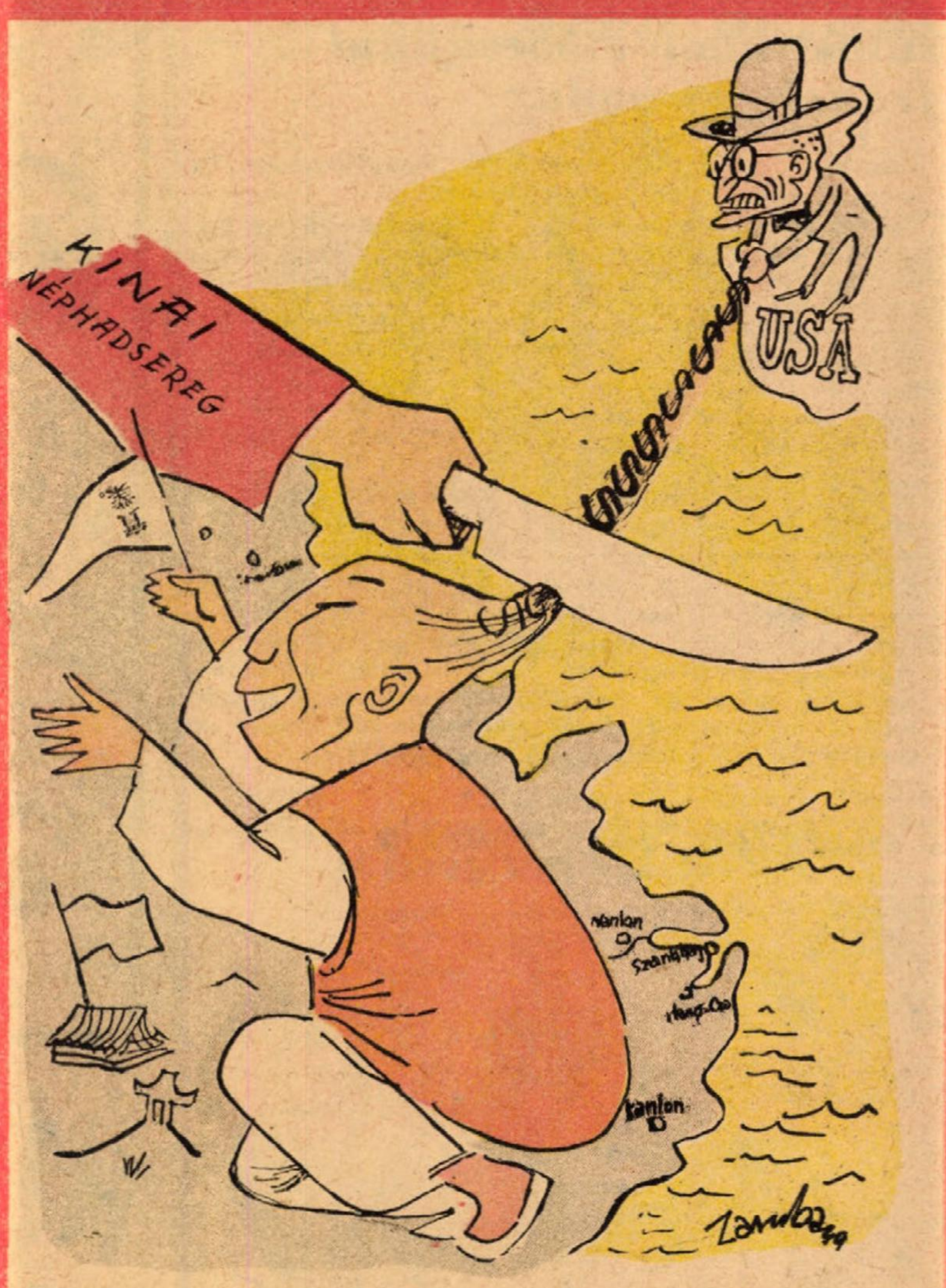
KINAI NÉPHADSEREG
USA
nankin
szanghaj
hangcsou
kanton

A kínai levágja varkocsát.

(Spilki, Varsó)

FRANCIAORSZÁG

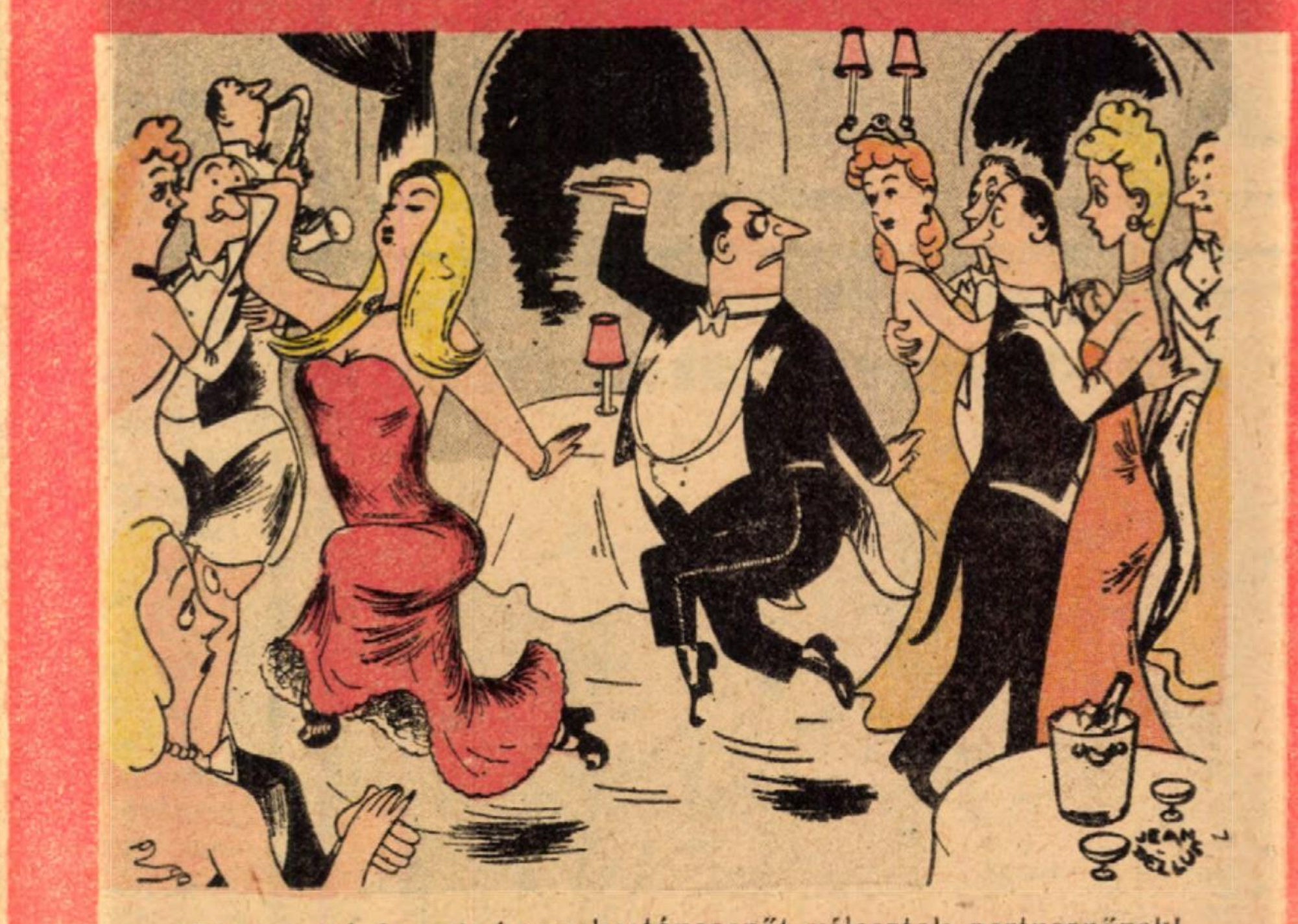

— Ez az utolsó eset, hogy hastáncosnőt választok partnernőnek!

(Concorde, Paris)

SVÁJC

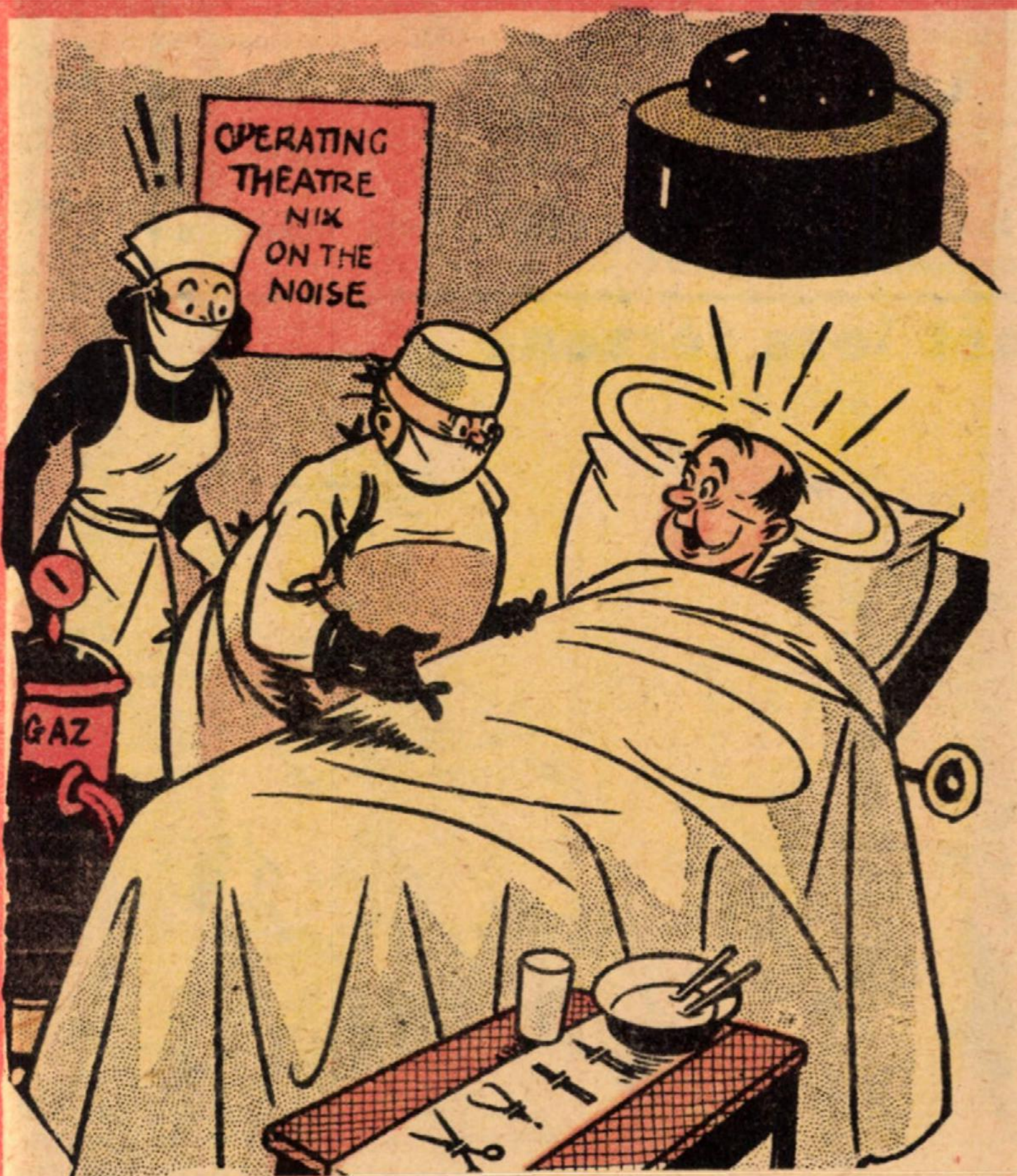
OPERATING THEATRE NIX ON THE NOISE
GAZ

— Mondja, mit vágjak ki még magából? Az az érzésem, hogy a pénzéért még nem dolgoztam eleget...

(Sch. Illustrierte Zeitung, Zürich)

SZOVJETUNIÓ

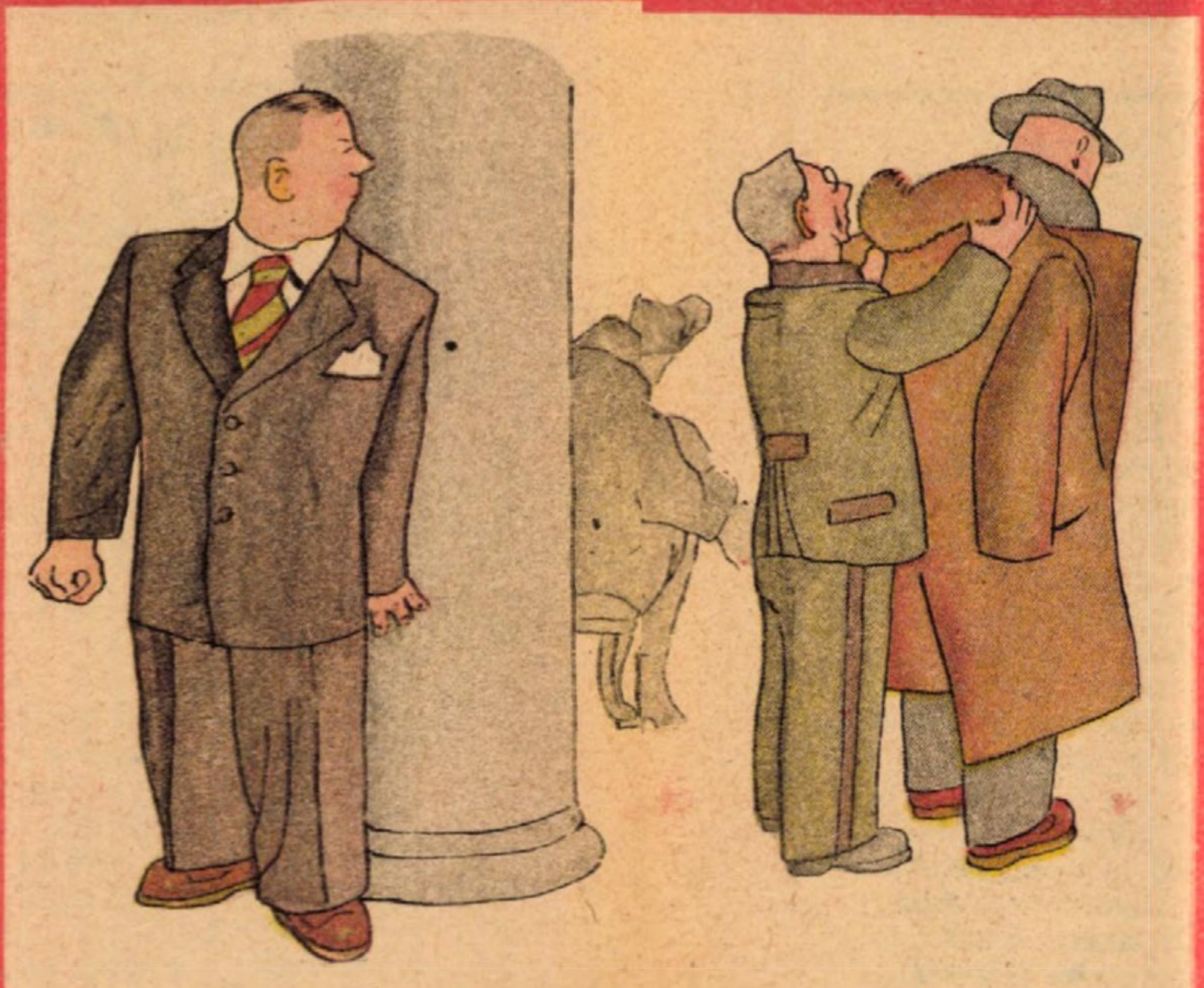

— Hogy ez a ruhatáros milye stréber! Most hiába jöttem ki, hogy a főnököm kabátját felsegítsem

(Krokodil, Moszkva)

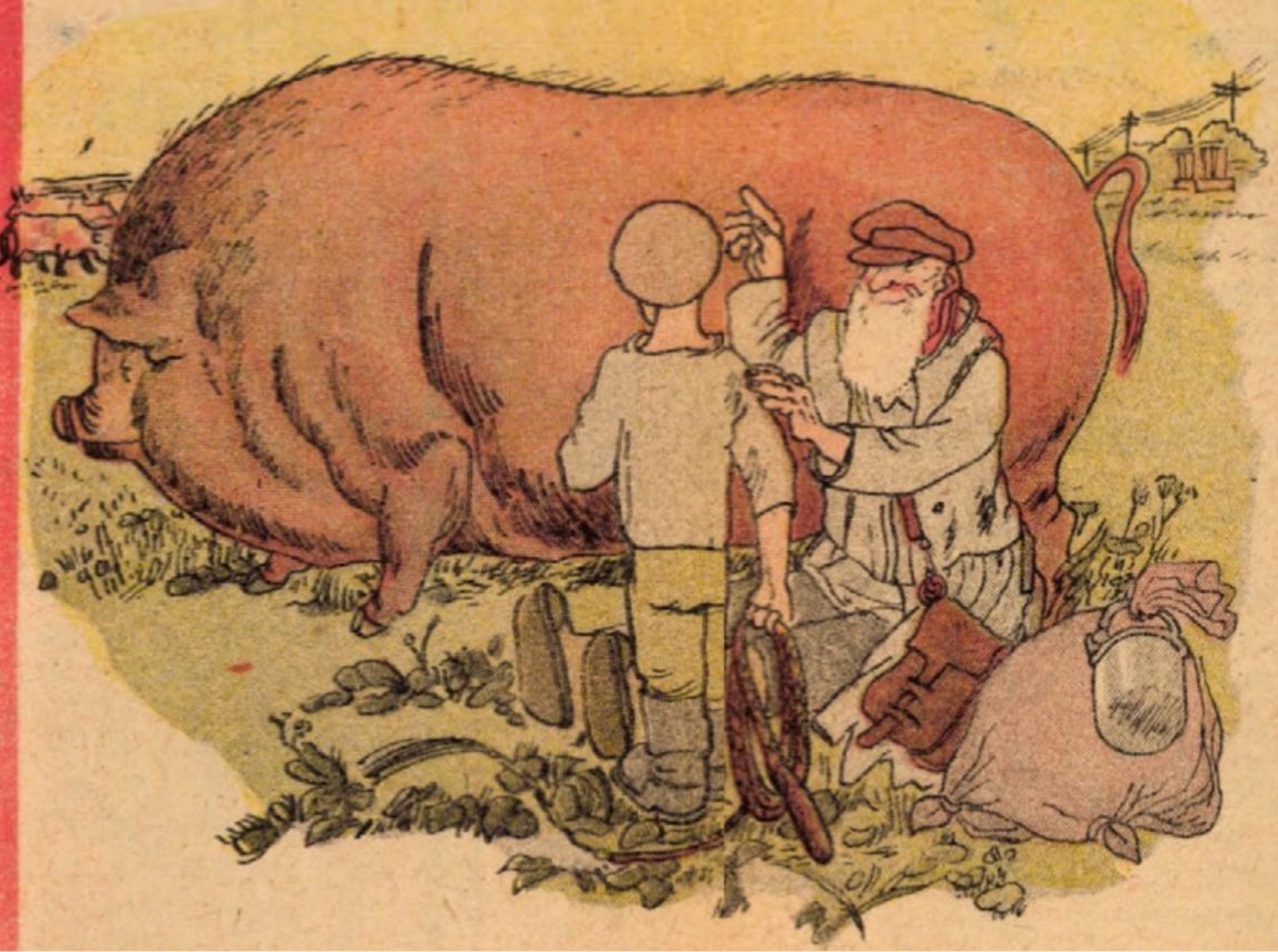

— Te menj át a koca másik oldaára, nézd meg, mi van a malacokkal.

(Krokodil, Moszkva)

AUSZTRIA

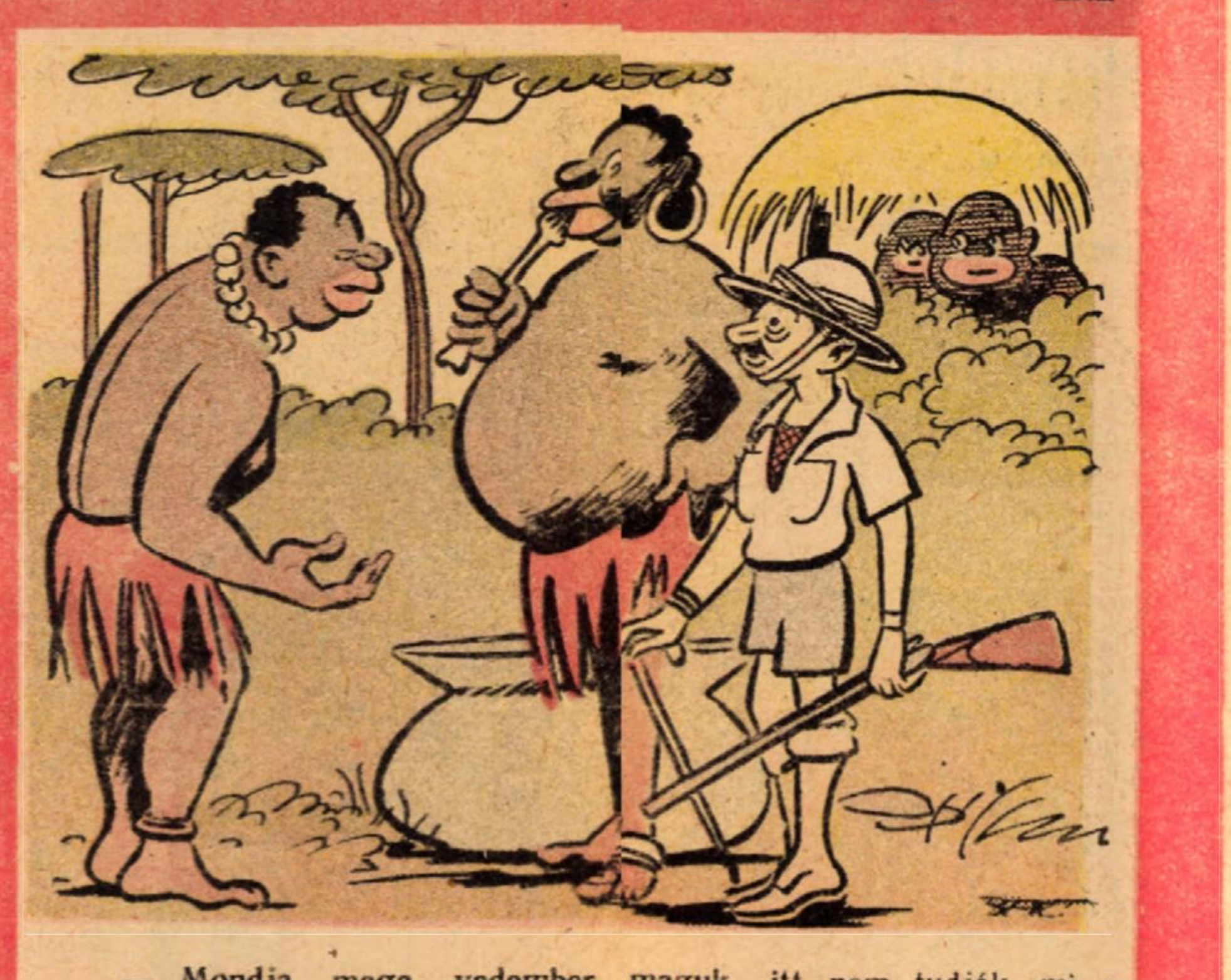

— Mondja maga vadember, maguk itt nem tudják, mi a háború? Hát még sohasem járt magknál kultúrember?

(Wespe, Wien)

OLASZORSZÁG

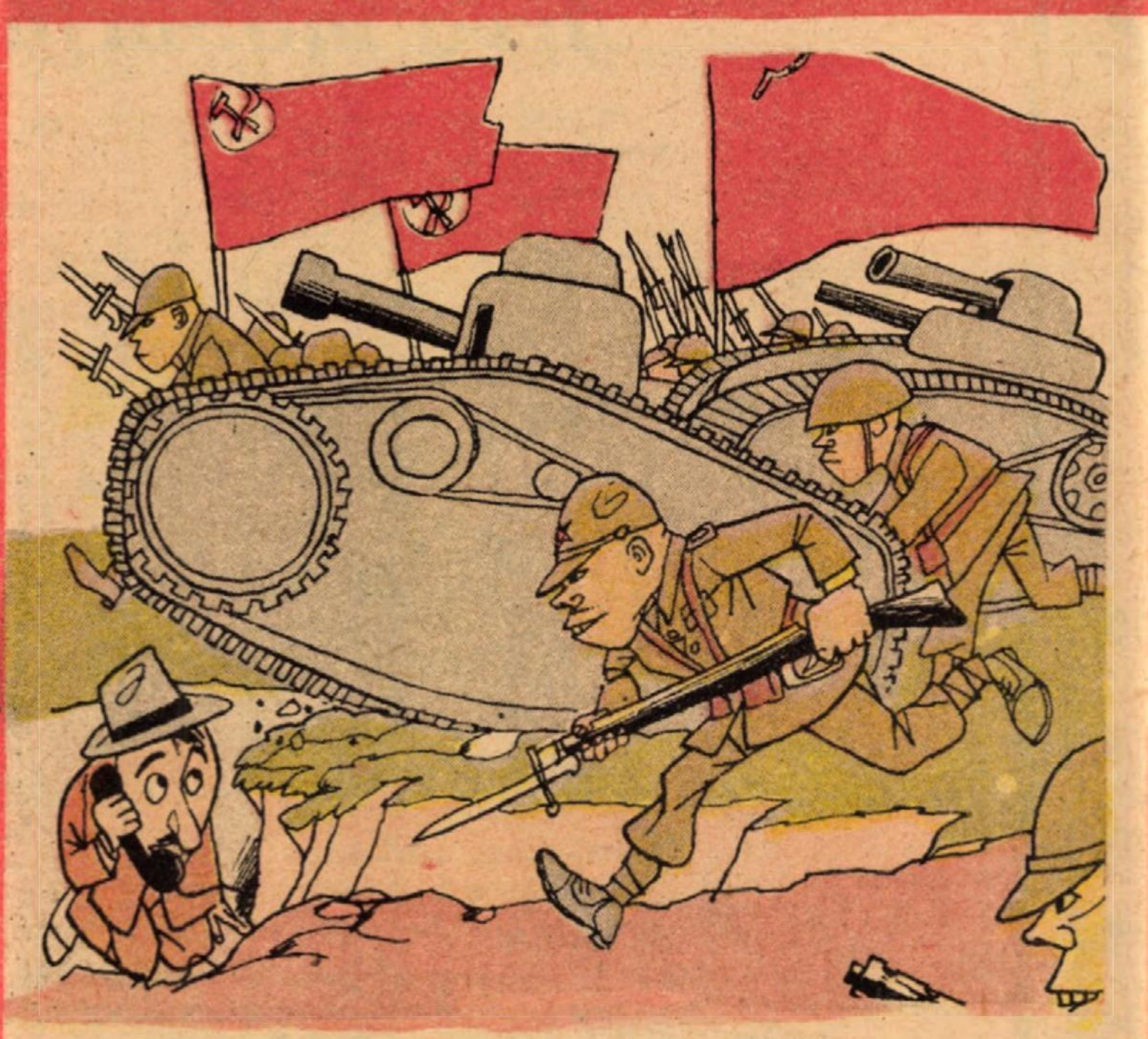

A független ujságíró: Befejezem a tudósításokat, katonai szempontból alapjában véve semmi jelentős nem történt Kínában.

(Vie Nuove, Róma)

MAGYARORSZÁG

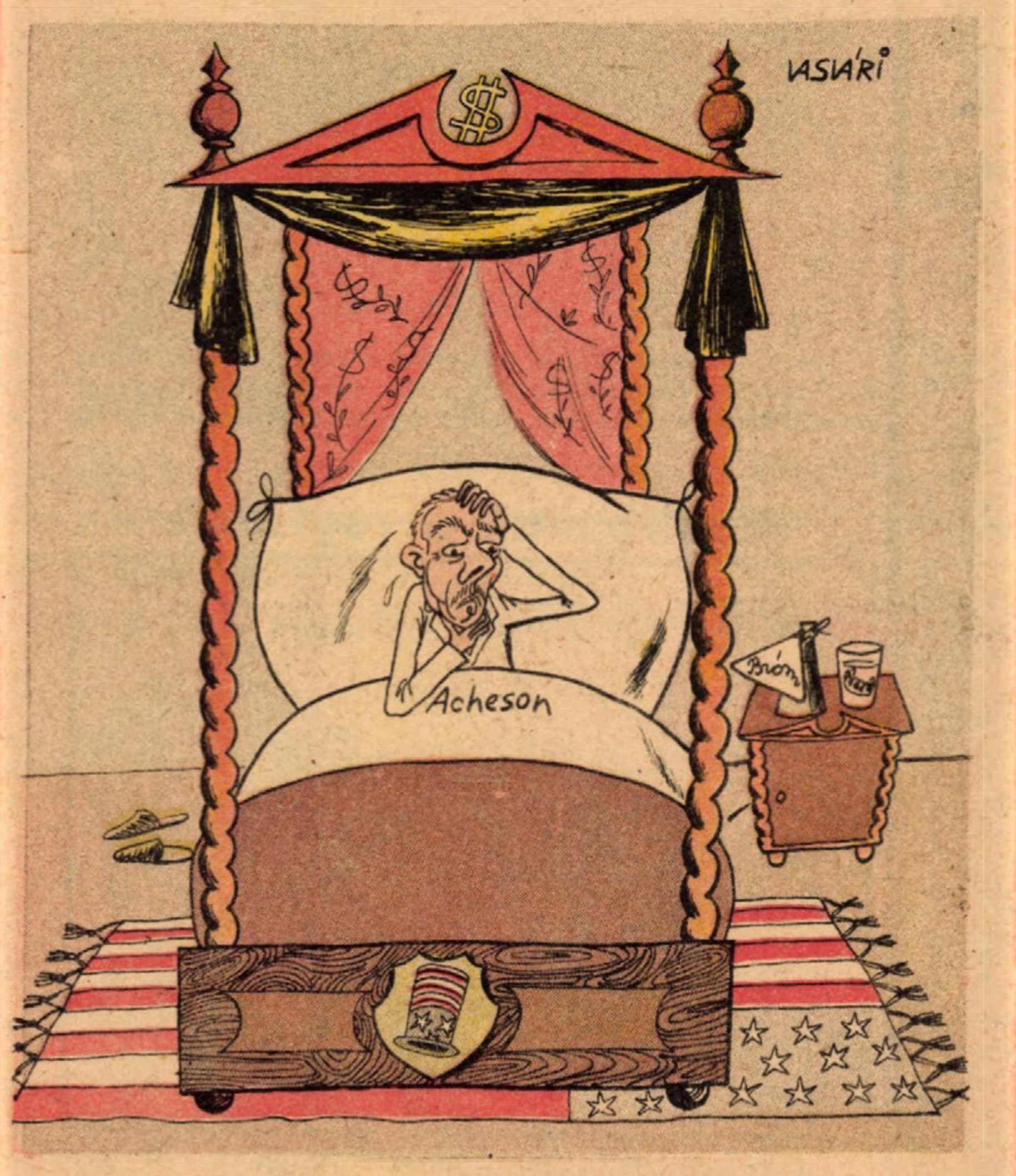
VASVÁRI
$
Acheson
Bróm

Acheson: Rémes álmom volt! Azt álmondtam, hogy megegyeztem Visinszkij-vel...

(Ludas Matyi, Budapest.)

ANGLIA

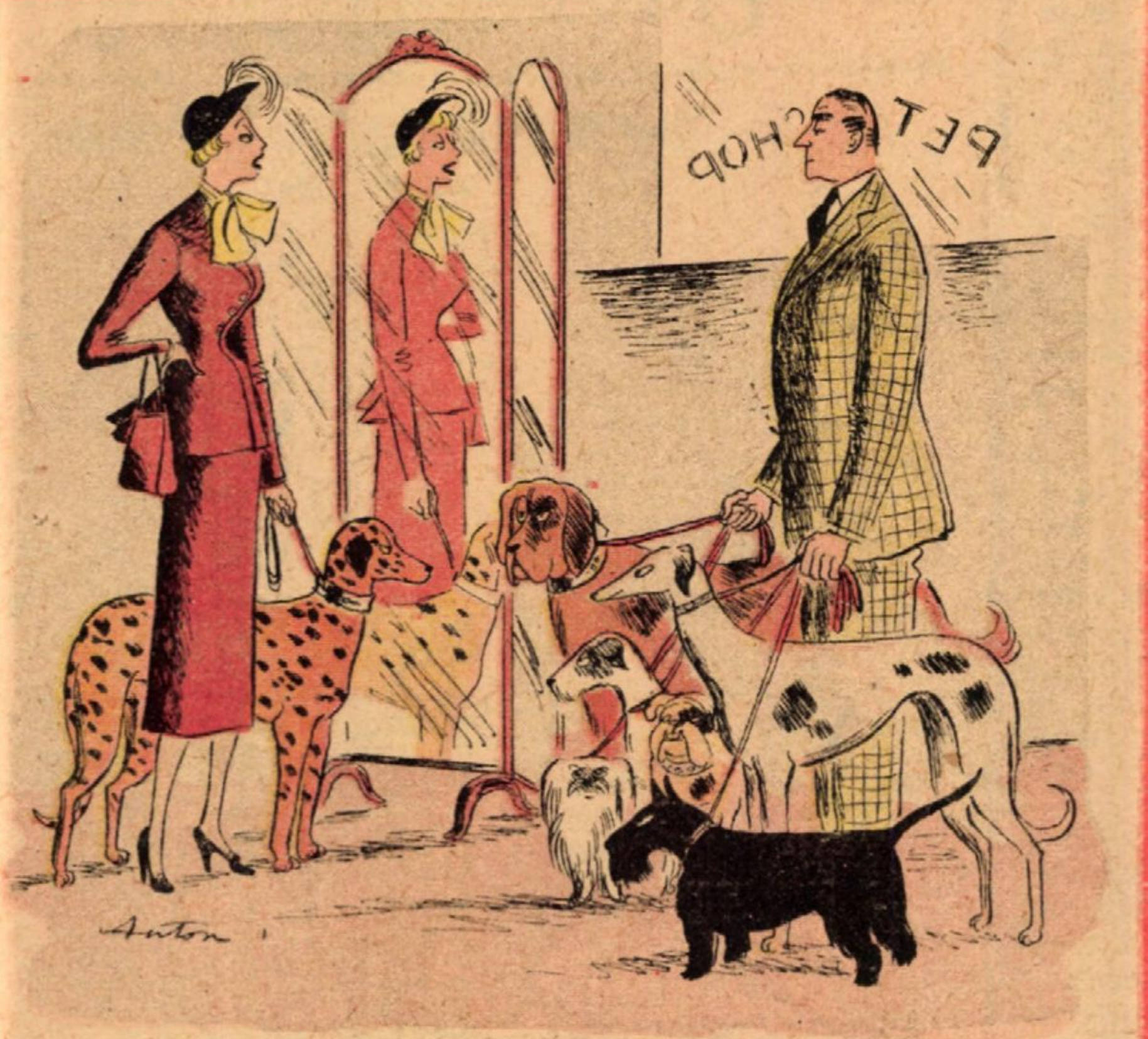
PET SHOP
Anton

— Azt hiszem főnök úr, az a fehér agár mégis jobban áll a ruhámhoz, nem?

(Punch, London)

CSEHSZLOVÁKIA

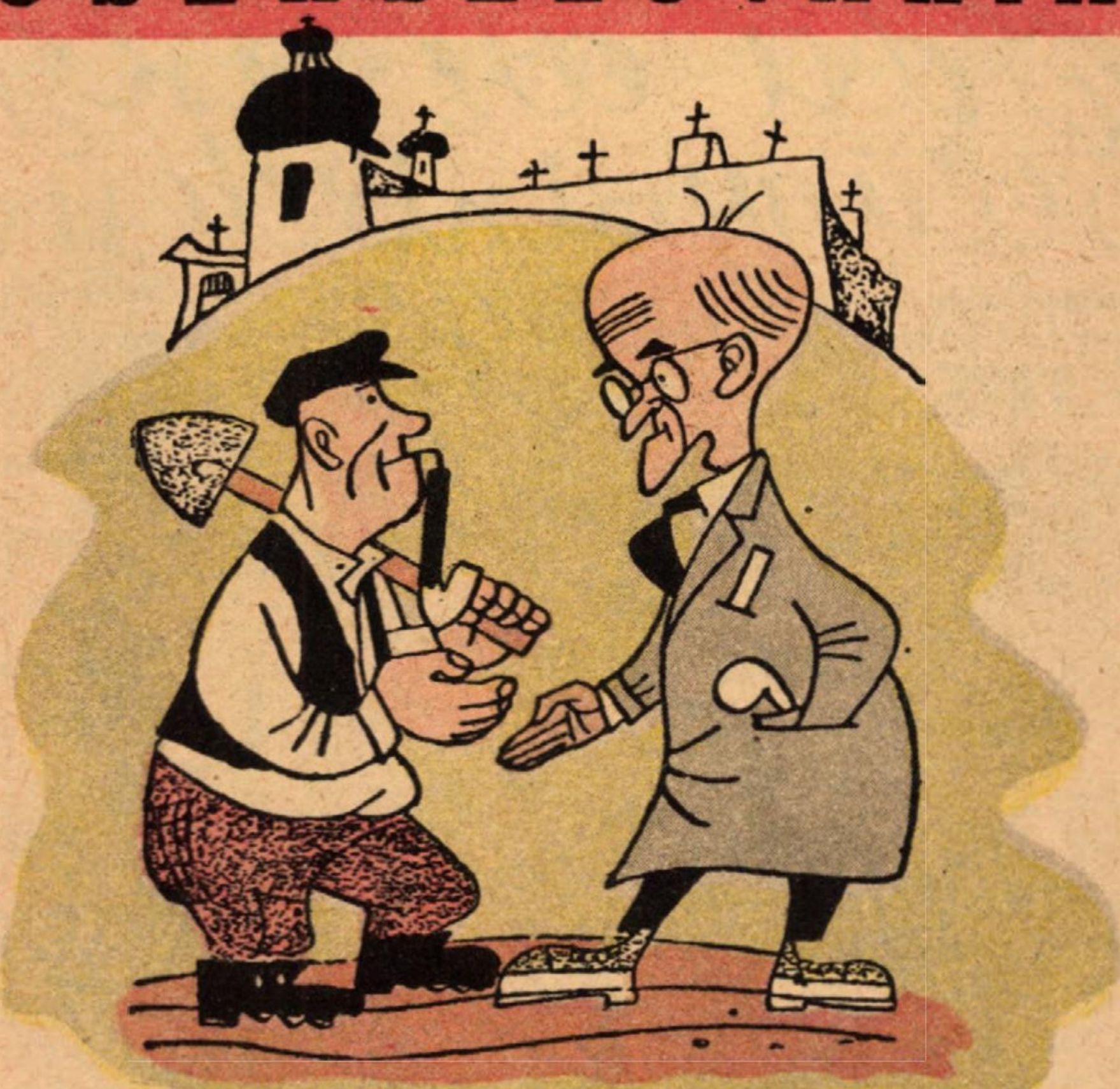

— George Smith atomkutató vagyok.

— Van szerencsém, kollégám, Jackson sírásó vagyok.

(Dikobraz, Prága)

AMERIKA

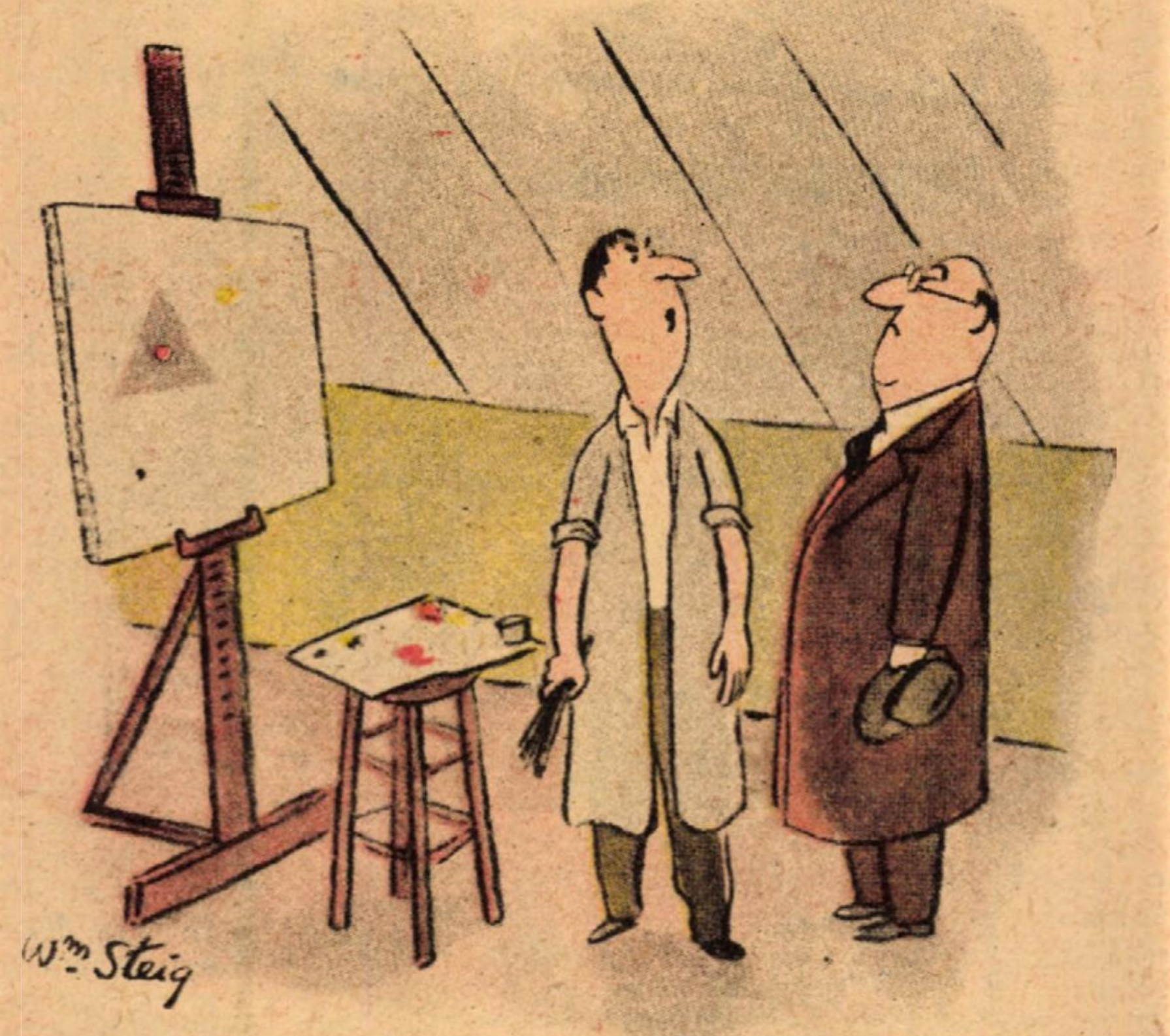

— Én mindig azt festem, amit érzek.

(The New Yorker, New York)

NÉMETORSZÁG

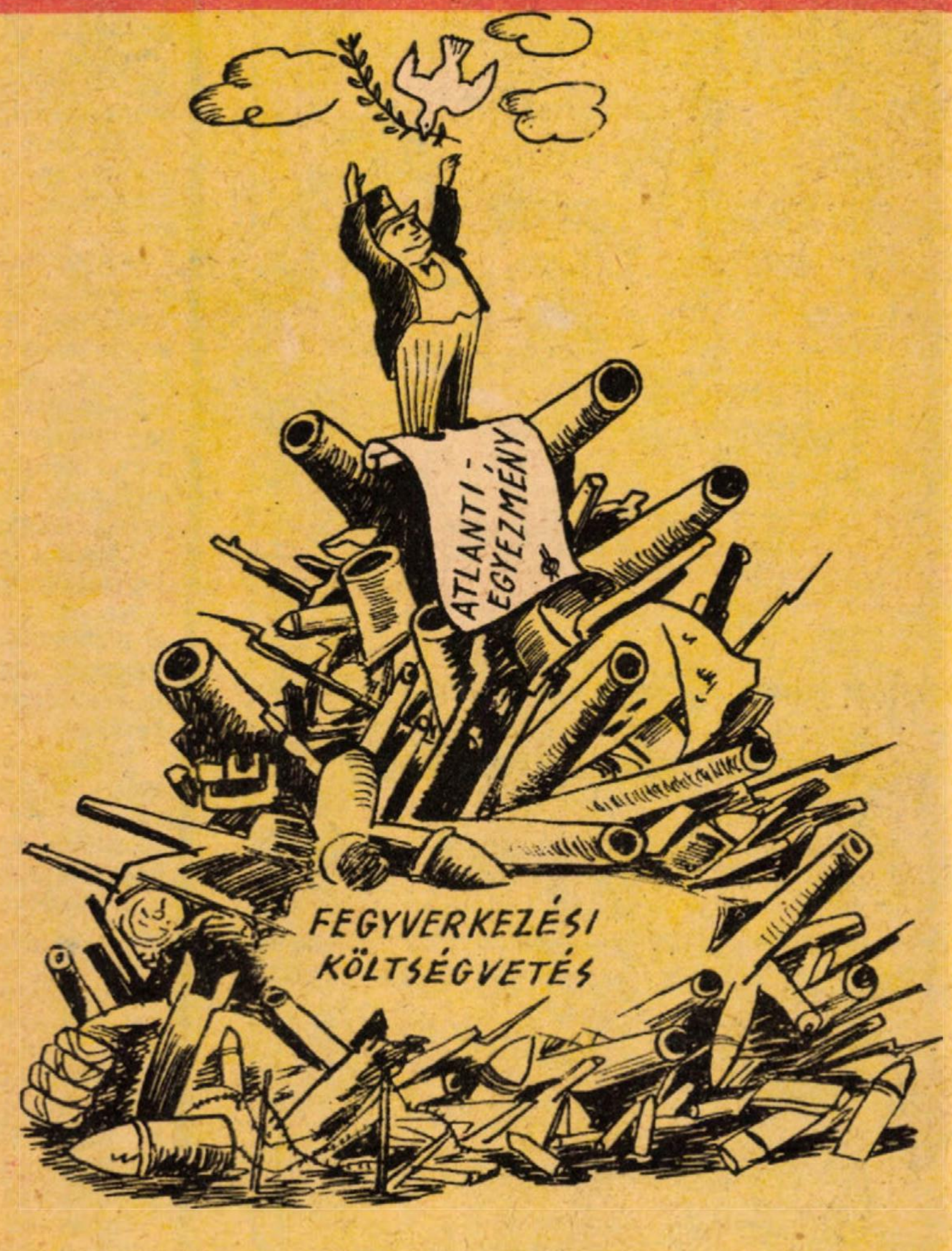
ATLANTI-EGYEZMÉNY
FEGYVERKEZÉSI KÖLTSÉGVETÉS

Amerikai fegyvergyáros: Na, most már egészen közel vagyunk a békéhez!

(Neue Berliner Illustrierte, Berlin)

Óda az angol belügyminiszterről

Brithon belügyminiszterét
Úgy hívják, hogy Chuter Ede,
Ha azt mondják, nem kell Mosley,
Ő azt mondja erre: De, de!

Hogy Londonban a fasiszták
Élte öröm és nem bánat,
Kinek jár ezért dicséret?
Csakis Chuter Edukának.

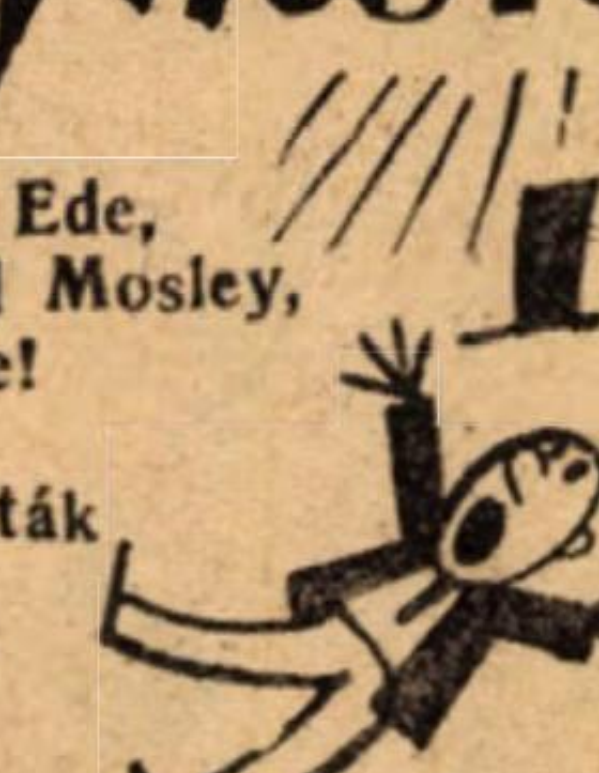

Ha a melós kérdi nejét:
Anyukám, mi lesz az ebéd?
Azt feleli a nej búsan:
Kérdezd meg a Chuter Edét.

(Hogy Id-nek kell ejteni őt,
Azt a szerkesztő is sejti,
De nem fontos, az angol nép
Úgyis hamarosan ejti.)

Vikend előtt

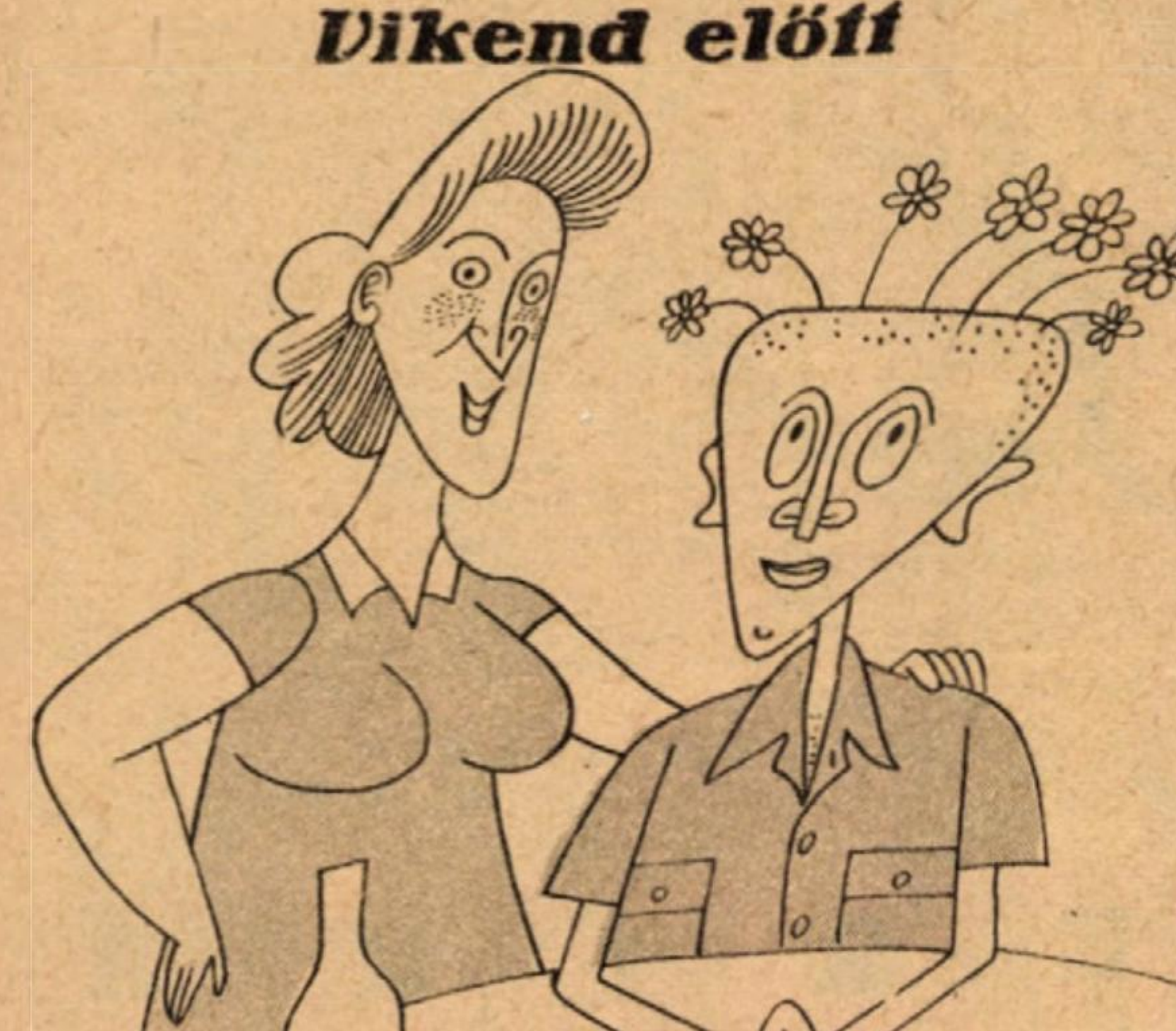

— Mi az, fiam, már a holnapi kirándulásra gondolsz?

Újfajta altatás

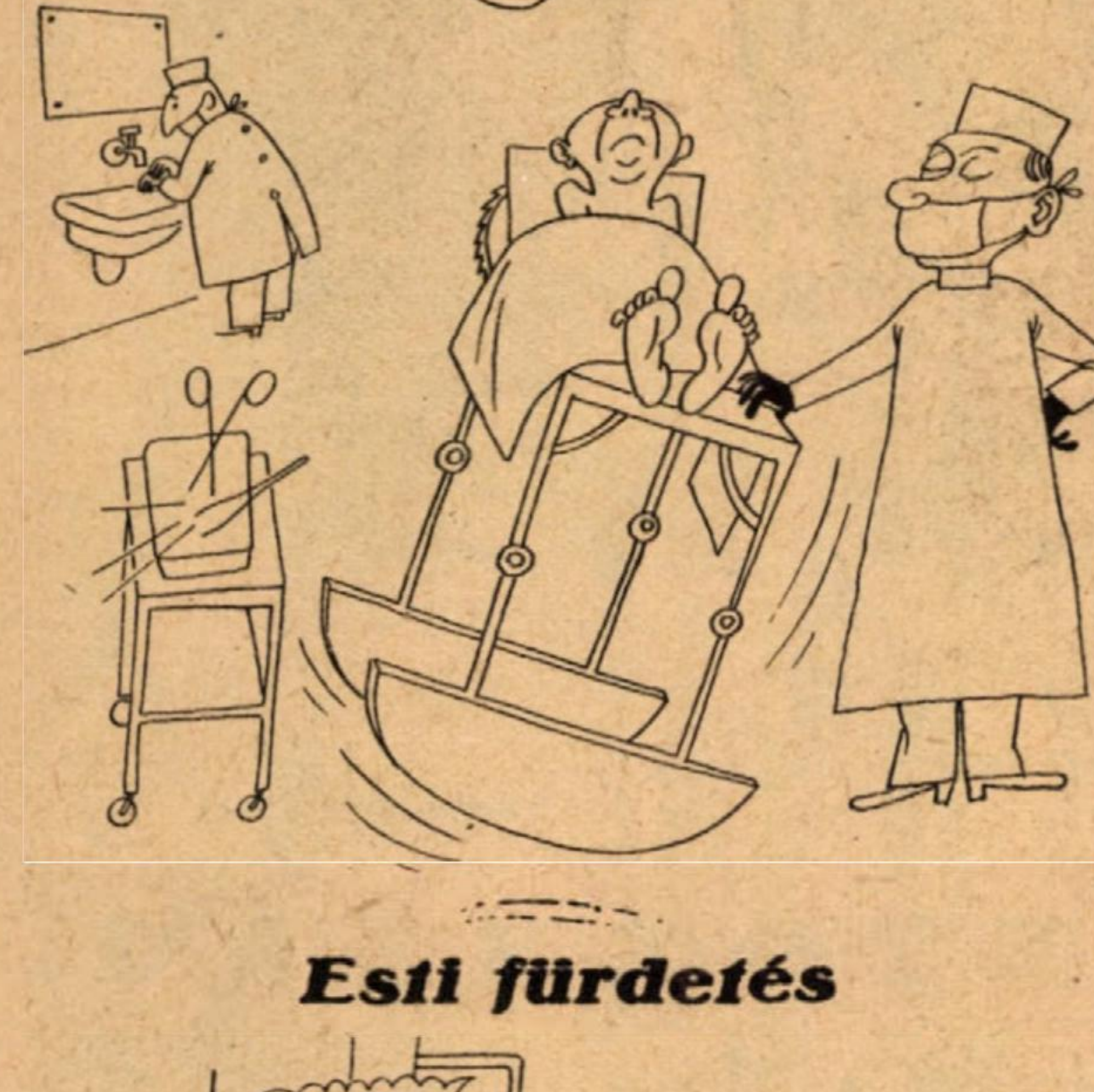

Esti fürdetés

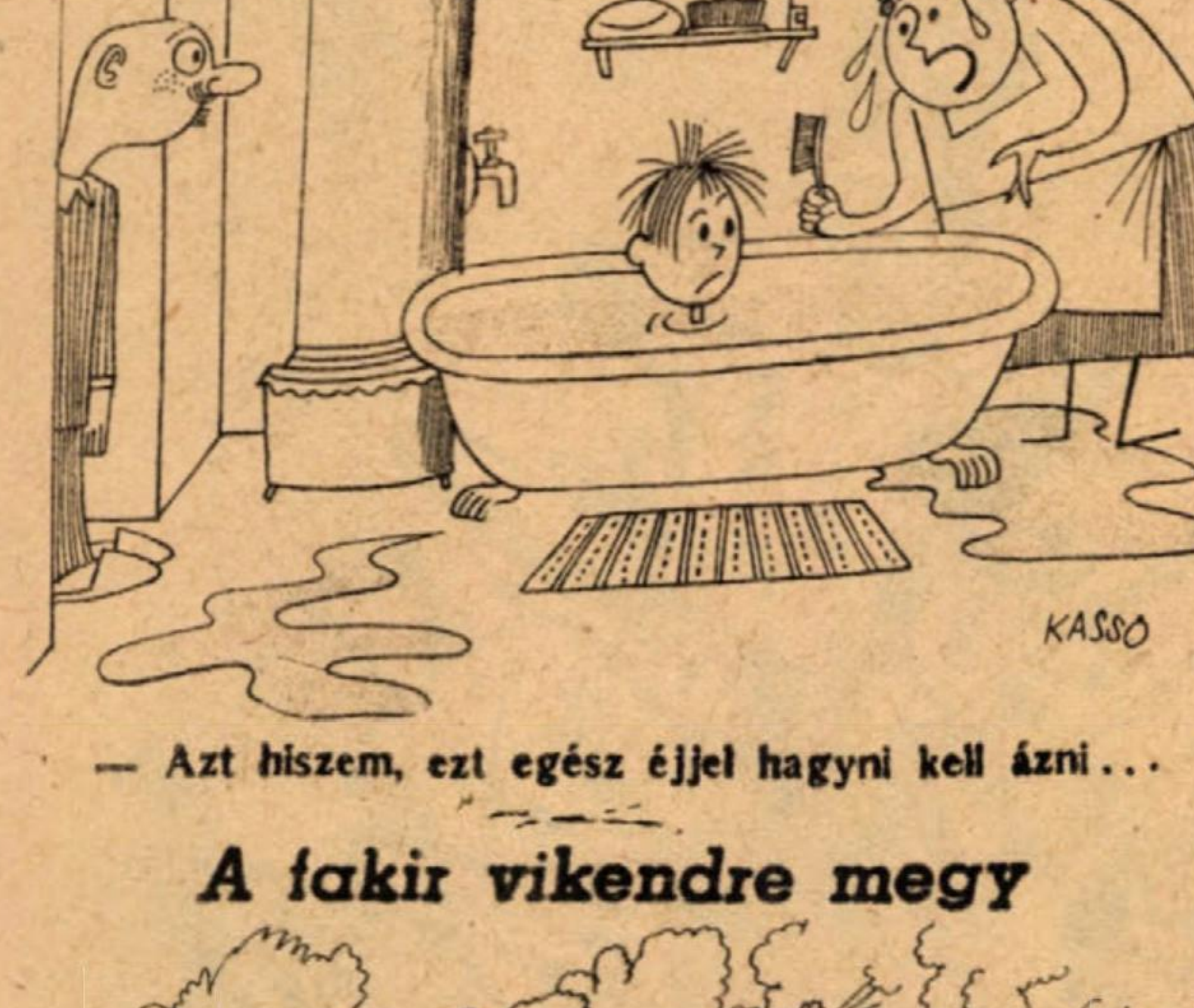

— Azt hiszem, ezt egész éjjel hagyni kell ázni...

A fakir vikendre megy

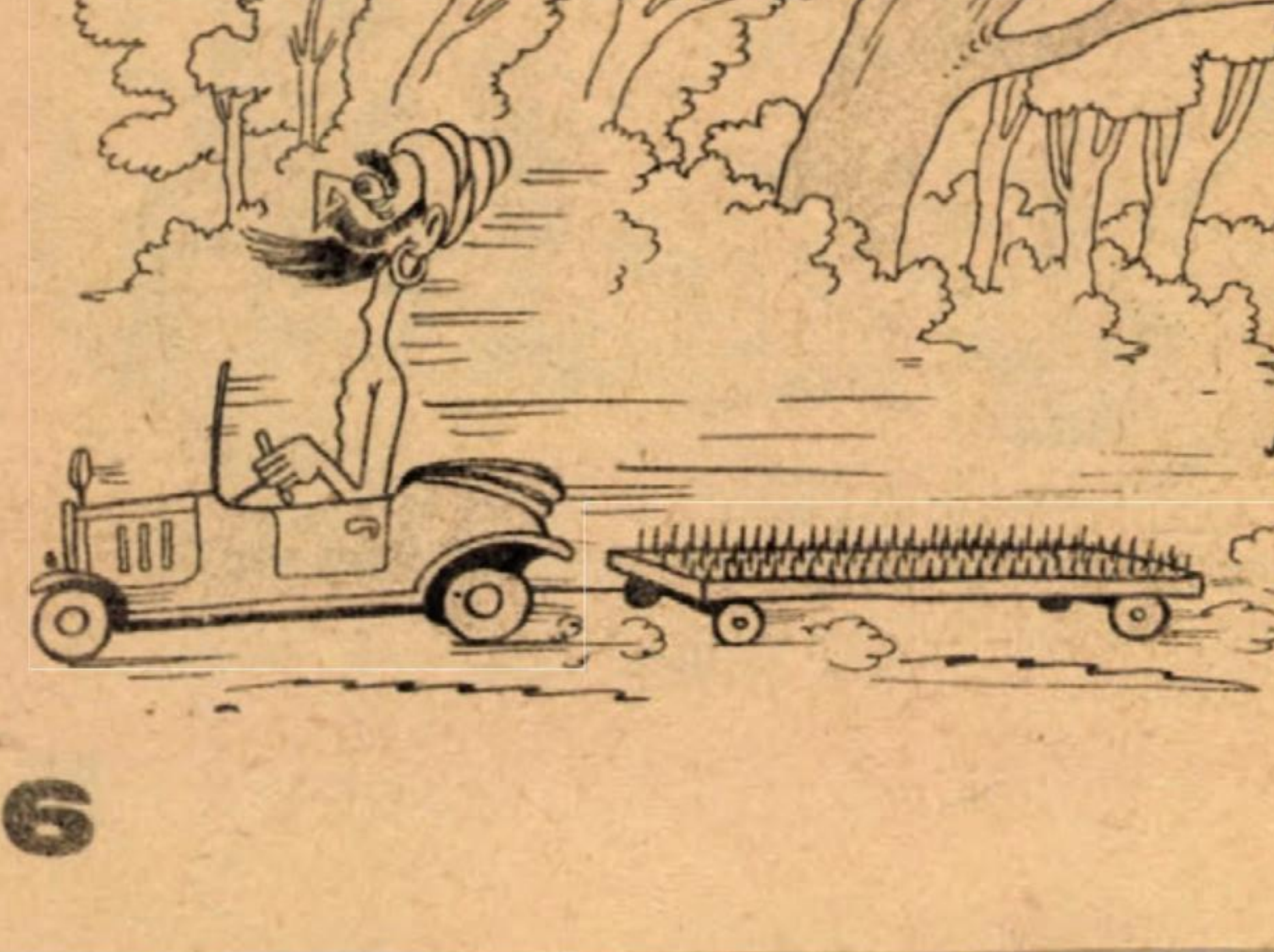

Budapest 14.000 évvel ezelőtt

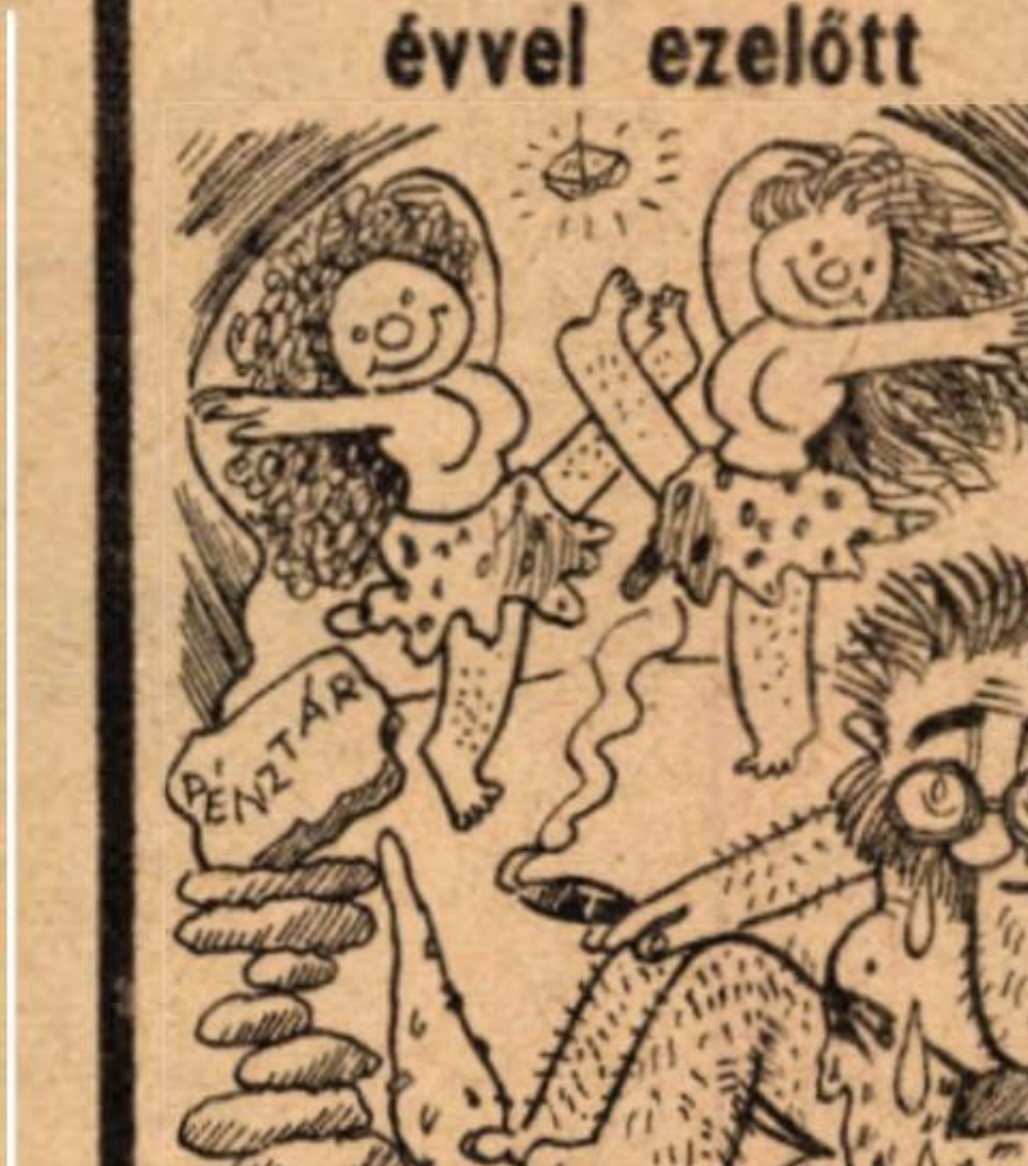

A héten olvastam a szenzációs felfedezést, hogy Budapest környéke már tizennégyezer esztendő óta lakott hely.

Vajjon milyen élet lehetett Budapesten tizennégyezer évvel ezelőtt?

Nyilván egészen más, mint a mai. A színházak bejárata felett nem ragyogott neonfény. Az elegáns pesti színház helyén hatalmas barlang volt és előtte egy vadbőrös ősember tördelte szőrös kezeit.

— Egyetlen ichtyozaurusz se jött be máma a barlangomba!

— Na ja, — vont vállat egy szigorú tekintetű, sűrű szemöldökű ember — miért iratja brontozauruszokkal az operettjeit?

A kabaré helyén is barlang volt, ott is egy vadbőrökbe burkolt ember tördelte a kezeit.

— Ne maceráljanak a honoráriumokért, író urak! — kiabálta dühösen. — Nincs egy vasam se, még csak a

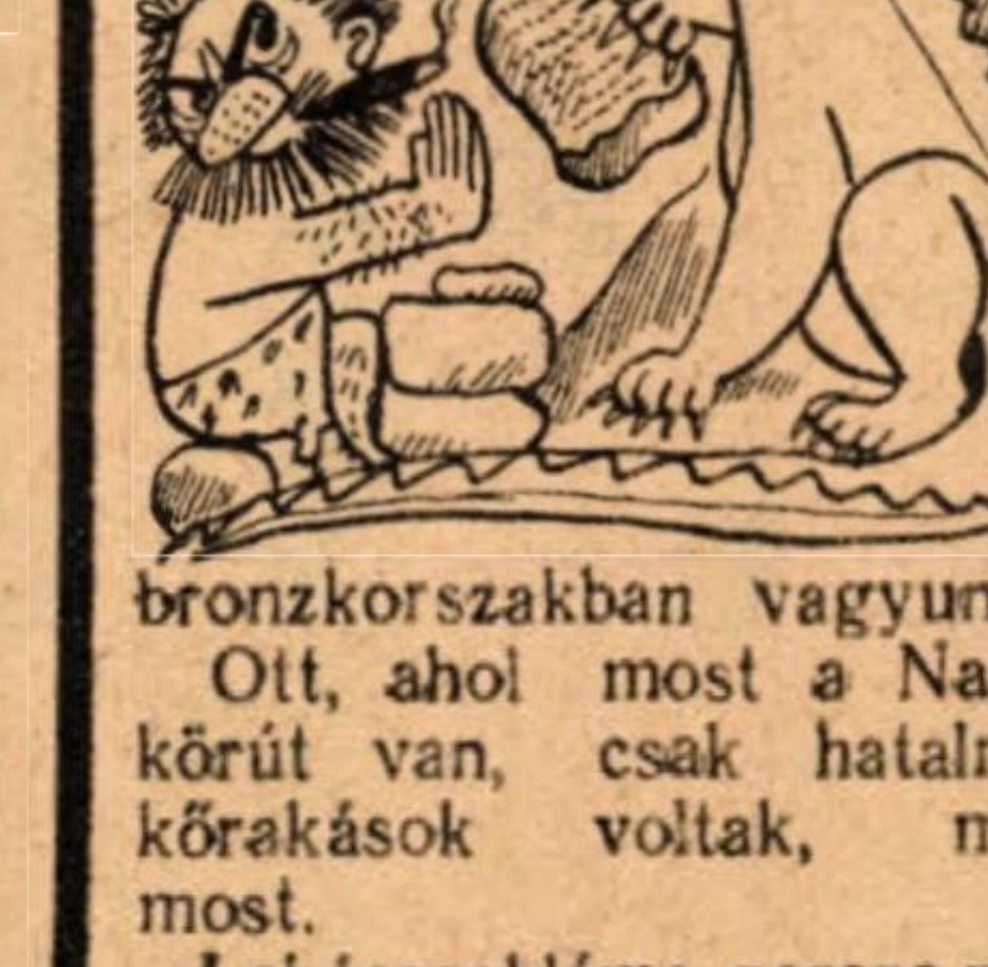

bronzkorszakban vagyunk!

Ott, ahol most a Nagykörút van, csak hatalmas kőrakások voltak, mint most.

Lakásprobléma persze nem volt. Az ember csak kiigényelt egy barlangot a Barlanghivatalban, mire megkapta a kőbevésett elutasítóvégzést. Ezt harmincnegyvenszer megismételte és annyi kő gyűlt össze, hogy egy szép kis hajlékot építhetett magának.

Olcsón lehetett élni. A legszegényebb ember számára is hozzáférhető volt a mammuthús és a legszegényebb mammut számára is hozzáférhető volt az emberhús.

Irodalmi élet még nem volt, de nem is volt szükség rá. Az emberek ledorongolták egymást anélkül, hogy regényeket írtak volna.

A közlekedés meglehetősen fejletlen volt. Autobusz még nem volt, villamos se, de kis Csepel-dinozauruszokat már akkor lehetett részletre kapni.

Természetesen a cikkben foglalt adatok hitelességéért a nagy időbeli távolság miatt nem vállalhatok százszázalékosan felelősséget.

Egyet azonban garantálhatok: a cikkben foglalt viccek hitelesek és kétségbevonhatatlanul őskoriak.

Gergely Miklós.

Árva műborjú

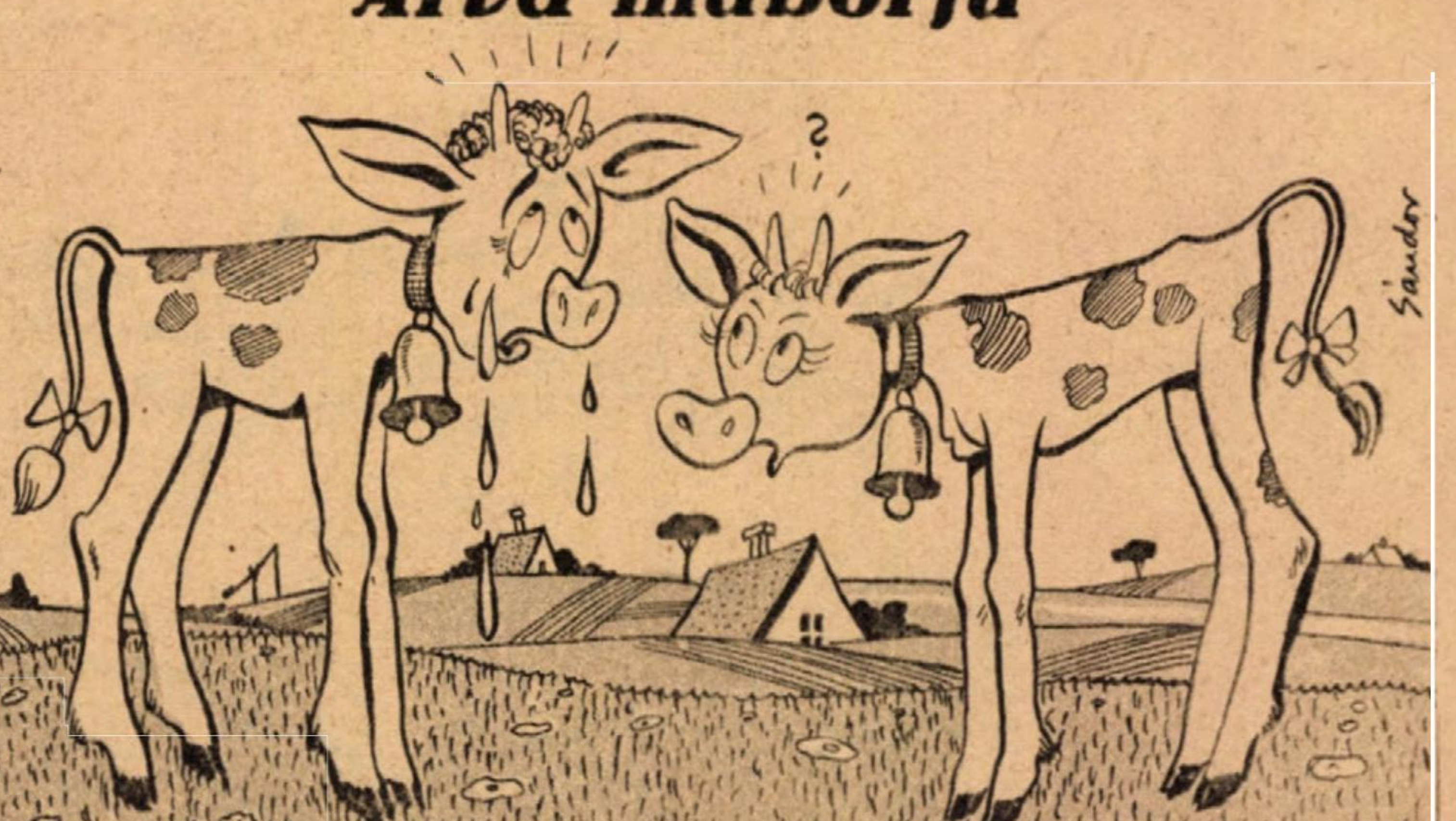

— Miért sírsz, Tarka?
— Árva lettem!
— Mi történt?
— Az állatorvos eltörte a fecskendőt.

Könyvnap után

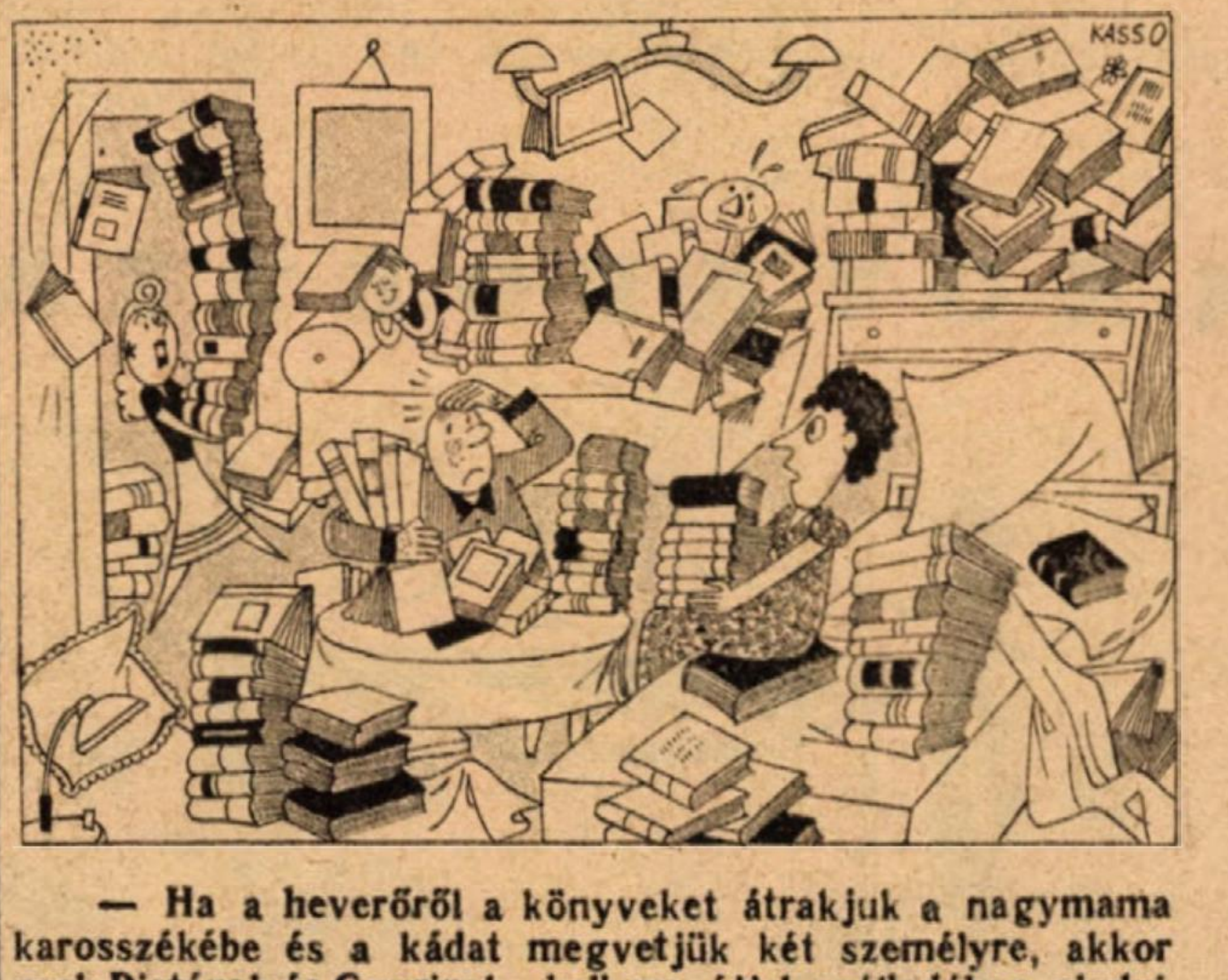

— Ha a heverőről a könyveket átrakjuk a nagymama karosszékébe és a kádat megvetjük két személyre, akkor csak Pistának és Gyurinak kell ma éjjel szállodában aludni.

Masiroznak a regruták

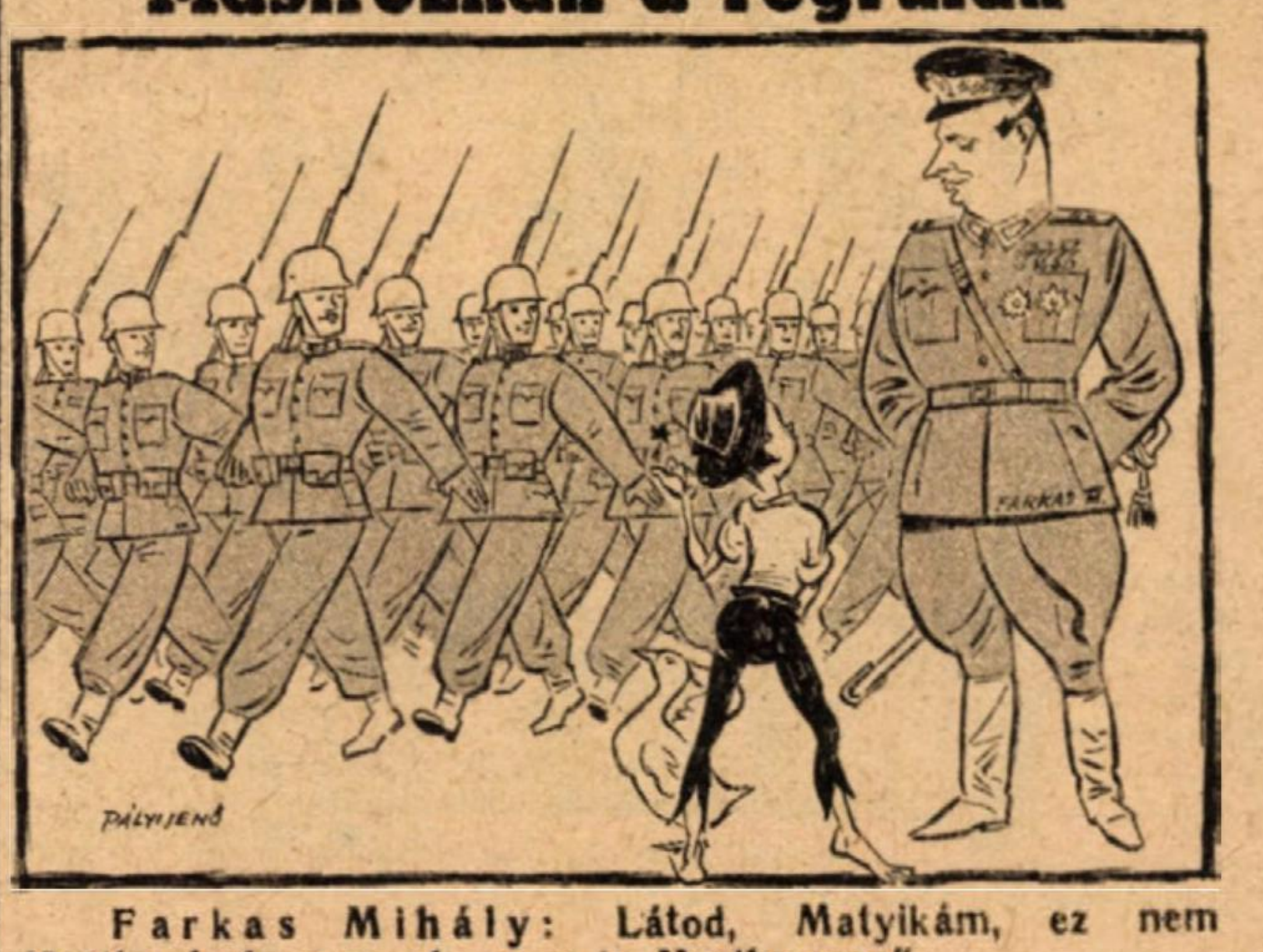

Farkas Mihály: Látod, Matyikám, ez nem Horthy hadserege, de nem is Horthy-szerű.

Ludas Matyi: Tudom, miniszter elvtárs, ez a nép hadserege, azért népszerű.

Példázat

Trumanról és Francóról

Blek Vince leányának a kezét megkéri egy fiatalember.

— Figyelmeztetem, — mondja Blek — hogy az én családomba csak tisztességes embert fogadok be!

— Hm — puhatolódzik óvatosan a fiatalember — és ha esetleg kiderülne, hogy hm... hogy is mondjam csak... hogy a lányának a kérője büntetett előéletű? Akkor nem adná hozzá a lányát?

— Ha büntetett előéletű? — förmed rá a fiatalemberre Blek Vince. — Dehogynem. De akkor ötszáz forinttal kevesebb hozományt adok.

Példázat

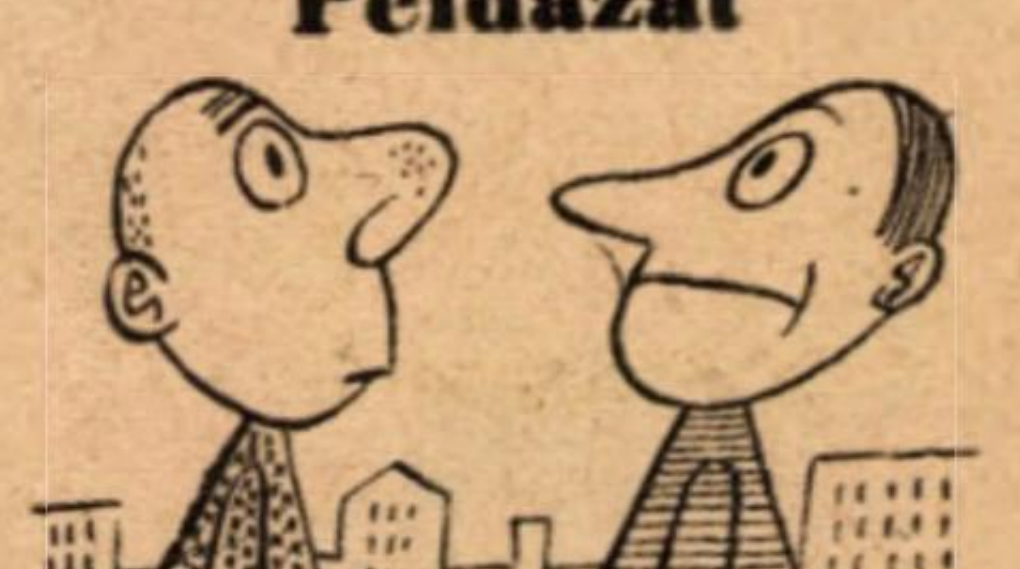

arról, hogy kinek tartozik hűséggel Blum: Franciaországnak, vagy Trumannak?

Nyavalyeket megkérdi egy barátja:

— Miért vagy olyan ideges?

— Udvarolok egy nőnek és félek a rajtakapástól.

— Olyan féltékeny a feleséged?

— Egyáltalán nem féltékeny, csak mindig azt mondja, hogy csókoljam meg. Most képzeld el, ha egyszer megtenném és pont akkor belépne a nő.

Stílusos hölgy

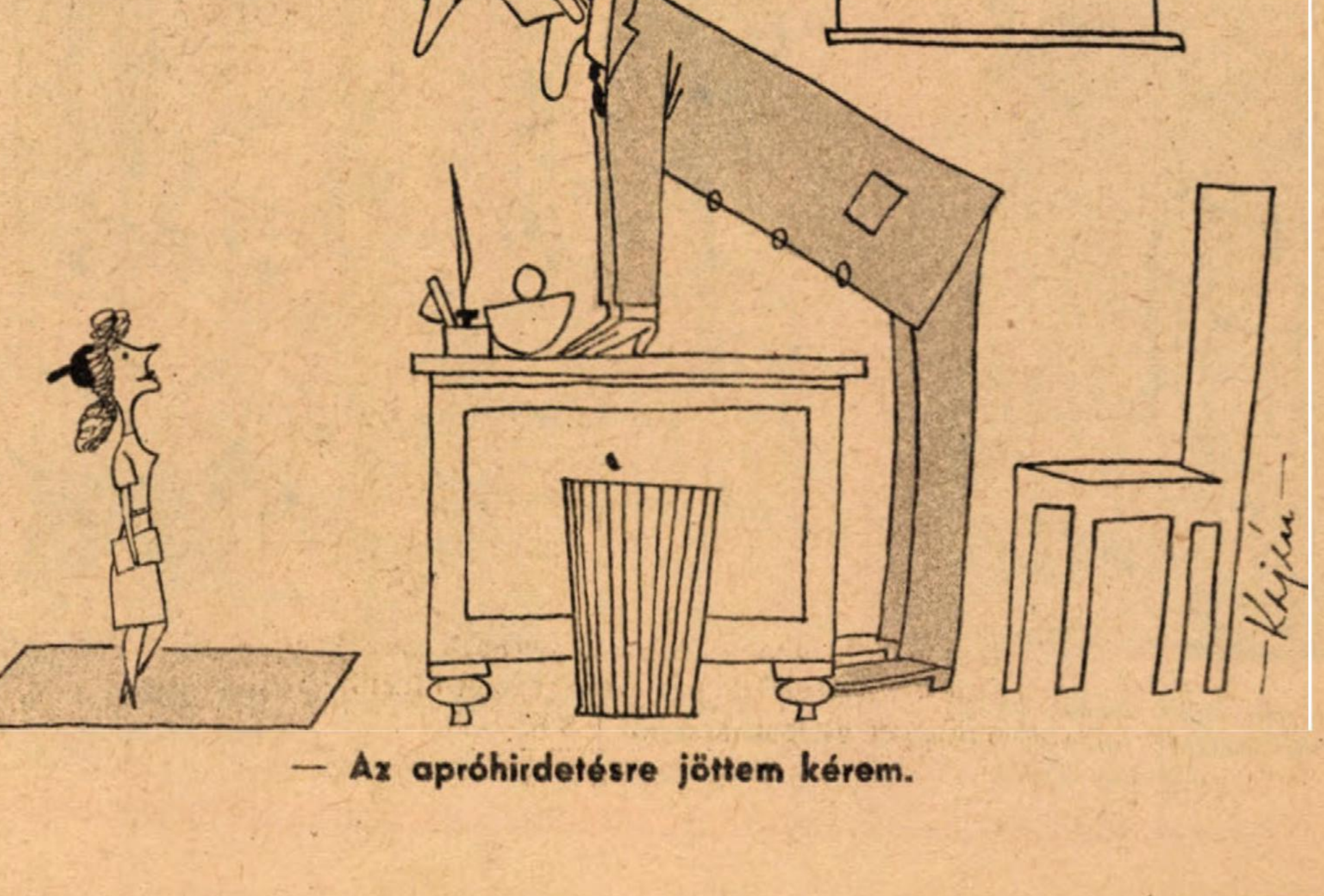

— Az apróhirdetésre jöttem kérem.

Háklis atléták

Kacsireket elviszi a barátja egy atletikai versenyre.

Kacsirek csodálkozva konstatálja, hogy az atlétákon szöges cipő van.

— Minek az nekik? — kérdi a barátját.

— Anélkül nem tudnak futni.

— Anélkül nem tudnak? — csóválta meg a fejét Kacsirek. — Azok az öreg kínai tábornokok tudnak?

Az ujító

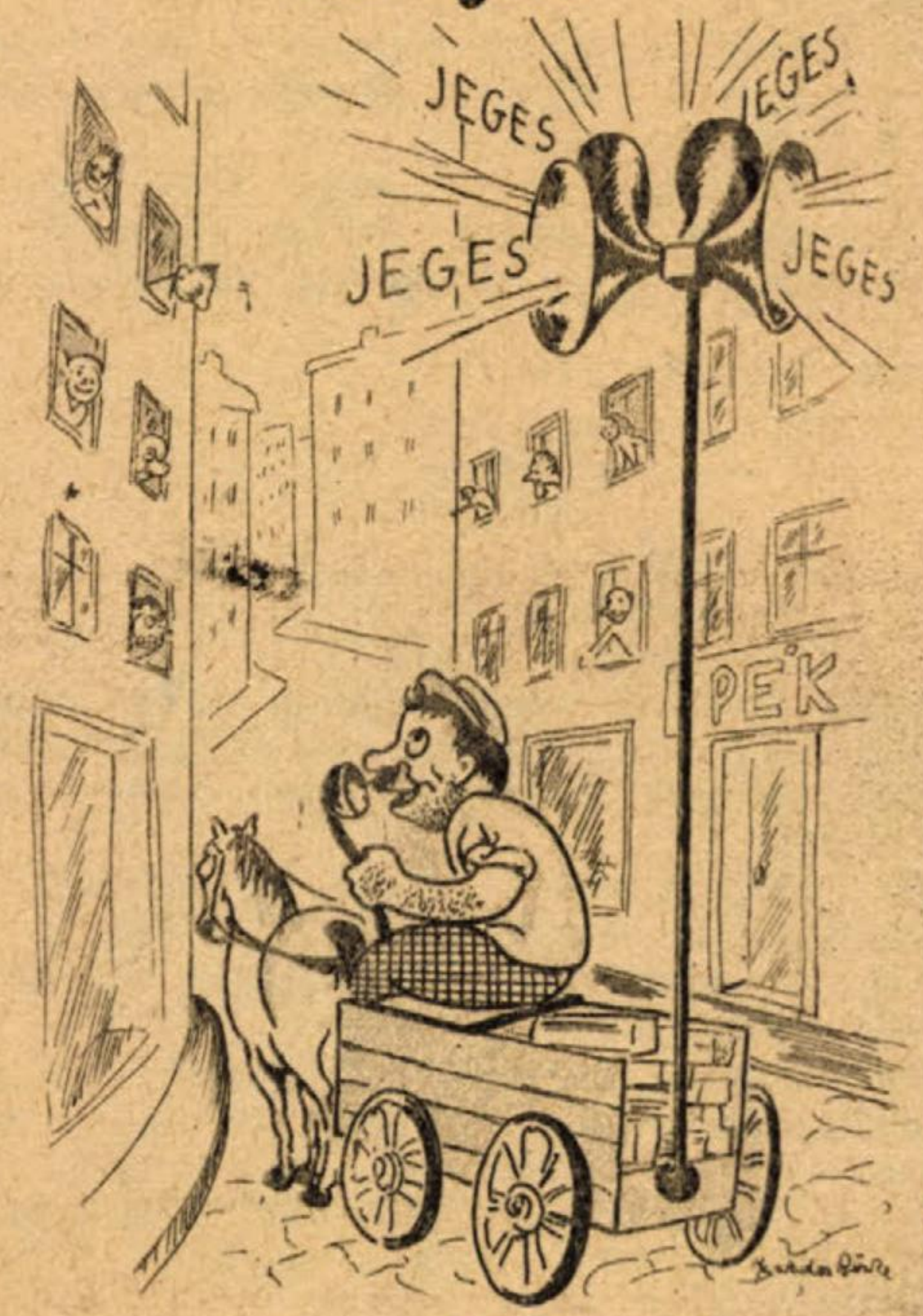
JEGES
JEGES
JEGES
JEGES
PÉK

÷

Szépen fejlődnek a kapások

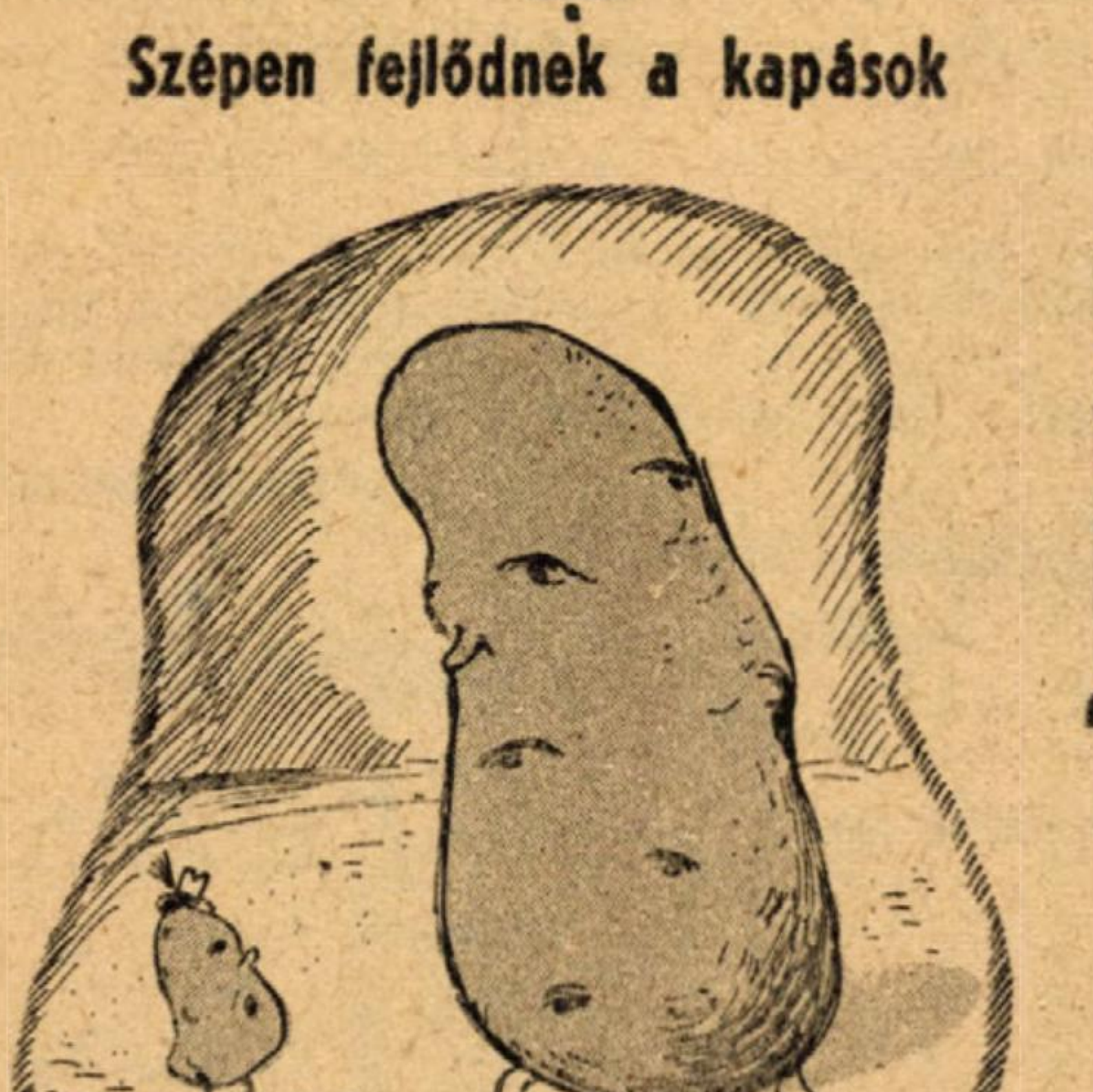

Nagy krumpli: Mi az kolléga úr, maga nem fejlődik?

Kis krumpli: Nem. Én reakciós vagyok.

Icipici kabaré

(Szereplők: Maca és Mici. Egyik a mult héten volt tizenkilenc, a másik egy híján húsz.)

Maca: Most dajjeroltattál?

Mici: Tegnap dajjeroltattam. A Jenővel. Hatvanért. Elég egy hónapig. Én nem is hagyom magam mástól, csak a Jenőtől.

Maca: Te ilyen finnyás vagy?

Mici: Dajjerban.

Maca: Igazad van szivi. Hol lehet itt a közelben jó koktajlt kapni?

Mici: Ott szembe. Tíz froncsi egy valódi Munhattön.

Maca (fínoman kijavítja): Mönhattun.

Mici: Az is van, de az tizenkettő.

Maca: Akkor öt stampedli az hetven.

Mici: Te nem tudsz számolni, szivi.

Maca: Hát mennyi?

Mici (rövid gondolkozás után): Majd ott kiszámítják. Mi ez a zene?

Maca (ajkbiggyesztve): Könyvnap van.

Mici (még ajkbiggyesztvébb): Ja úgy. Vettél könyvet?

Maca: Hát telik nekem könyvre? És te?

Mici: Nekem már van otthon egy.

(A függönyt lehúzzák, pedig nem a függönyt kéne lehúzni.) g. m.

INDIÁN-ÁTOK

Barna Medve nagy főnök volt,
Tomahawkja hat likra szólt,
Reszkettek is tőle!
Nagyobb volt, mint Ülő Bika
És a Wild-West romantika,
Csak úgy dőlt belőle.

Az uraknak Washingtonban
Főtt a fejük a nagy gondban,
S azonnal kimondták;
Tegyük meg az elnök kedvét!
És a szegény Barna Medvét
Összekaszabolták.

Barna Medve haldokolva,
Ezt a szörnyű átkot szórja,
Íme hallgassátok:
Legyen a ti elnökötök,
Olyan elnök, mint a sült tök,
S vészt hozzon reátok!

Barna Medve unokája,
Ma is él még az Usába',
Sorstársa egy kecske.
Nincsen része semmi jóban,
Kegyszert árul Ohióban,
S nagyon öregecske.

Tíz dollárja volt és nyomba'
Elutazott Washingtonba
És a Fehér Háztól
Sré vizavi Trumant látta
Elsétálni és a háta
Reszketett a láztól.

Íme! — mondta, nem is egyszer,
S kezéből kihullt a kegyszer —
Valóban jól látok?
Ez a fej és ez a forma!
Teljesítve van a norma:
Megfogant az átok! Pályi Jenő.

A 7 legszomorúbb vicce

Egy bányász felháborodva kérdezi a boliviai belügyminisztertől:

— Miért lövetnek ránk?

— Azért, — mondja szigorúan a miniszter — hogy lássák, hogy addig jó maguknak, amíg mi Magyarország belügyeivel vagyunk elfoglalva...

Megvan ott az egyensuly

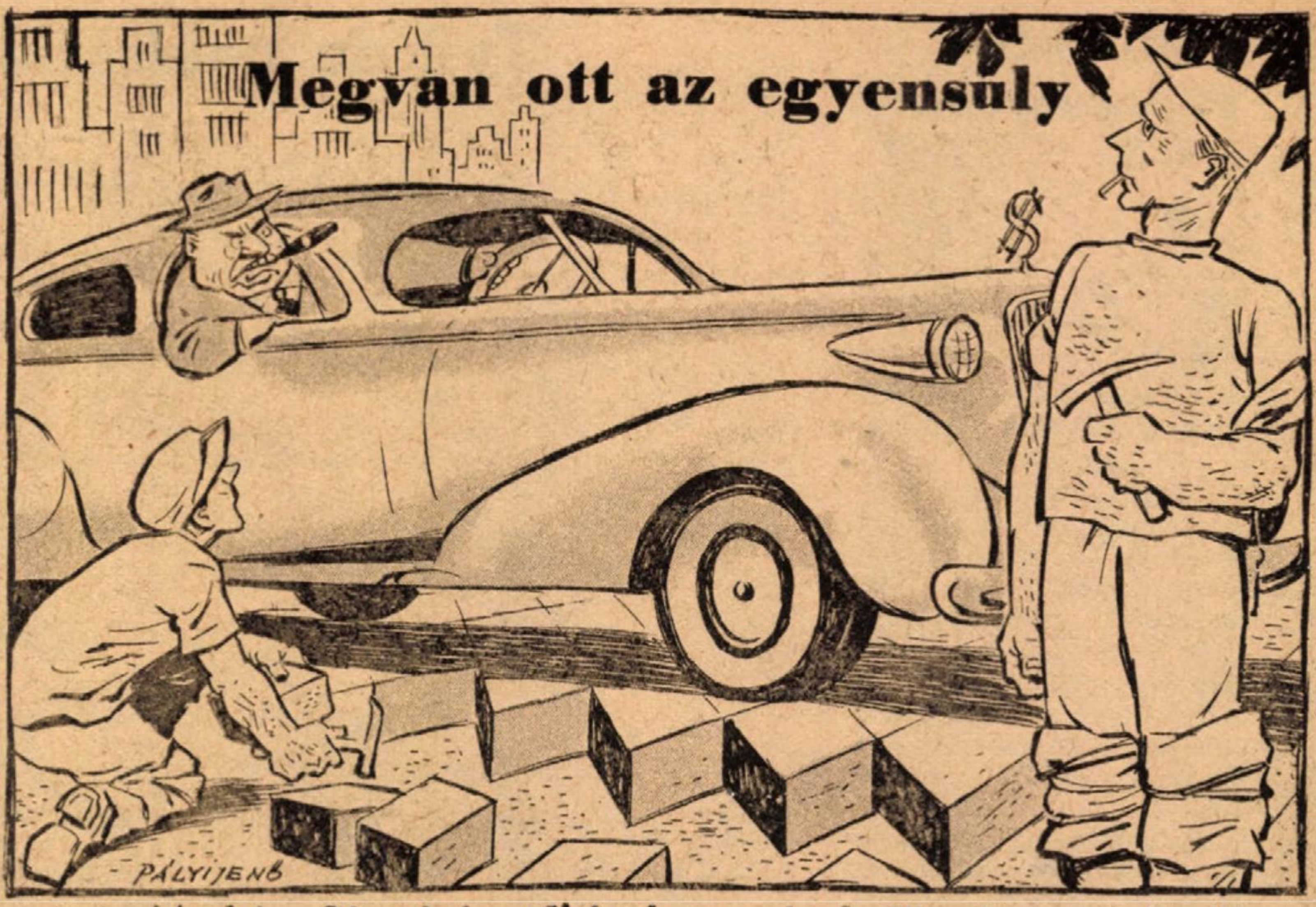

Munkás: Disznóság, tőkés úr, magának állandóan emelkedik a profitja!

Tőkés: Mit akar?! Viszont a maga bére állandóan csökken!

Lovagias törzsfőnök

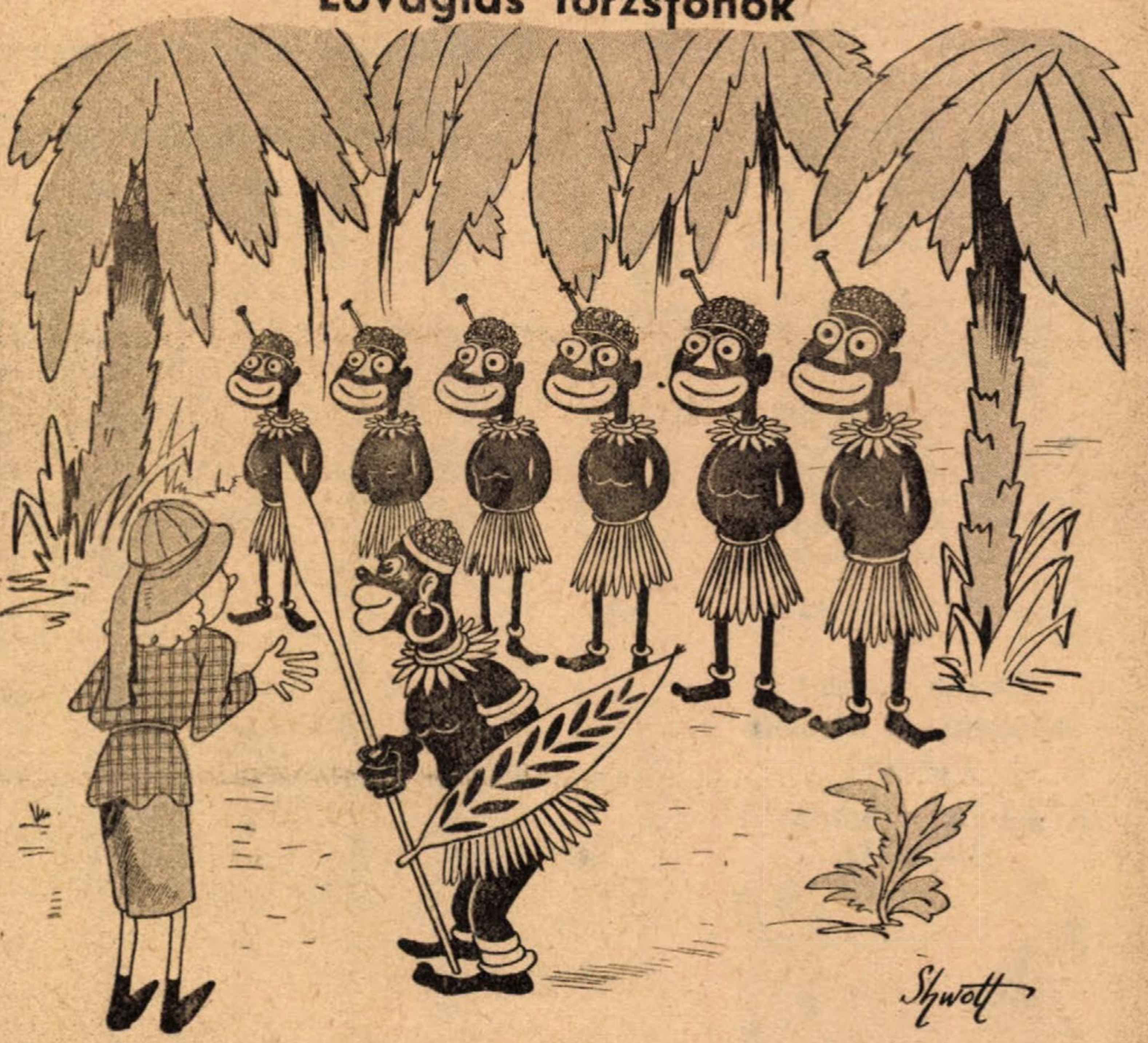

— Mutassa meg kisasszony, hogy melyik szemtelenkedett!

Példázat

az Acheson következetességéről

Pipecztől információt kérnek Szóda Jenőről.

— Az egy nagyon gerinces ember — mondja Pipecz. — Ha igent mond, kitart mellette szilárdan, ha nemet mond, kitart mellette szilárdan. Mindössze egyetlen hibája van.

— Éspedig?

— Az, hogy folyton hazudik.

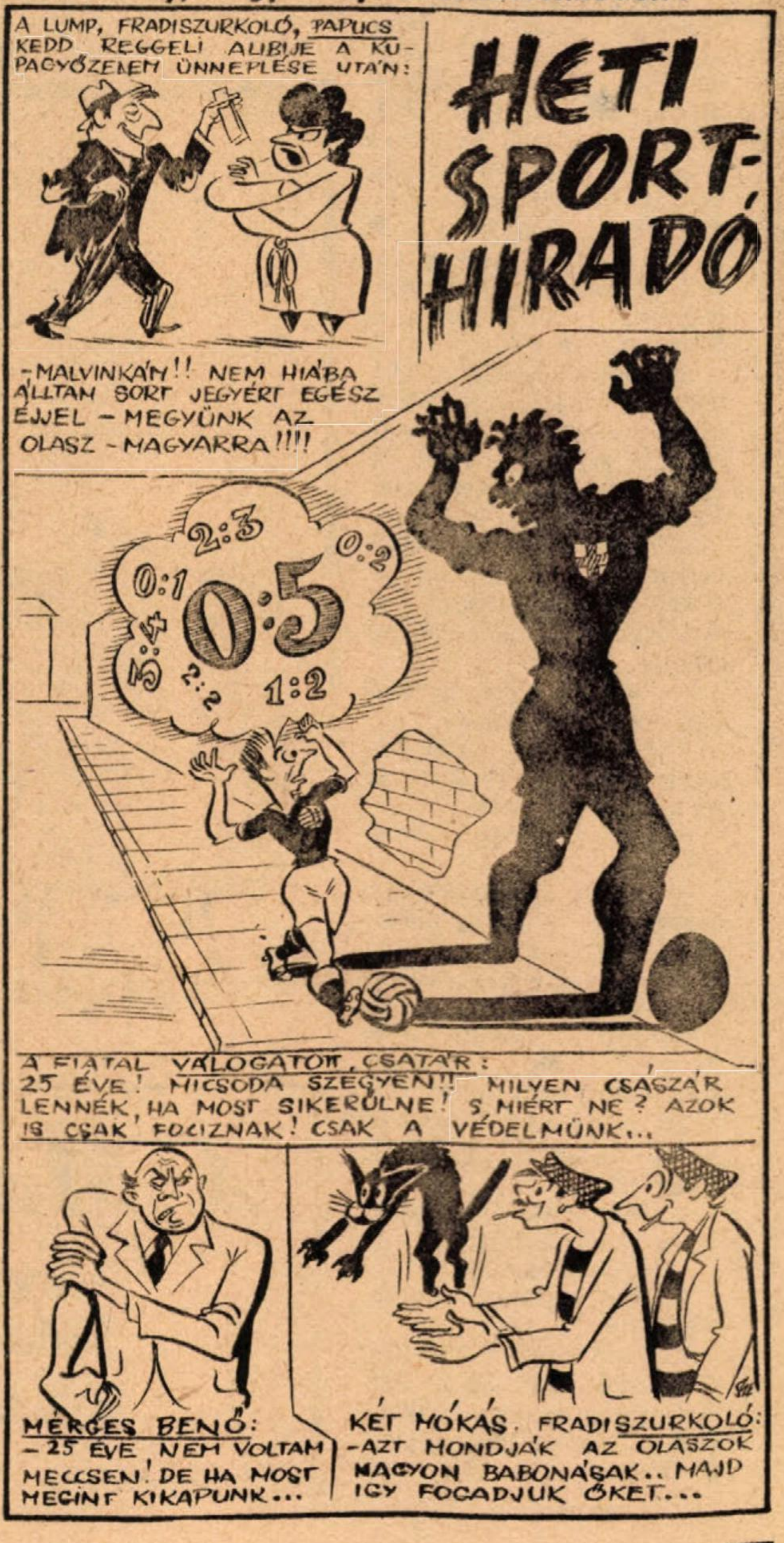
HETI SPORT-HIRADÓ
A LUMP, FRADISZURKOLÓ, PAPUCS KEDD REGGELI ALIBIJE A KUPAGYŐZELEM ÜNNEPLÉSE UTÁN:
-MALVINKÁM!! NEM HIÁBA ÁLLTAN SORT JEGYÉRT EGÉSZ ÉJJEL - MEGYÜNK AZ OLASZ-MAGYARRA!!!!
2:3
0:2
0:1
0:5
5:4
2:2
1:2
A FIATAL VÁLOGATOTT CSATÁR: 25 ÉVE! MICSODA SZÉGYEN!! MILYEN CSÁSZÁR LENNÉK, HA MOST SIKERÜLNE! S MIÉRT NE? AZOK IS CSAK FOCIZNAK! CSAK A VÉDELMÜNK...
MÉRGES BENŐ: -25 ÉVE NEM VOLTAM MECCSEN! DE HA MOST MEGINT KIKAPUNK...
KÉT MÓKÁS FRADISZURKOLÓ: -AZT MONDJÁK AZ OLASZOK NAGYON BABONÁSAK.. MAJD IGY FOGADJUK ŐKET...

MHK mozgalom Boliviában

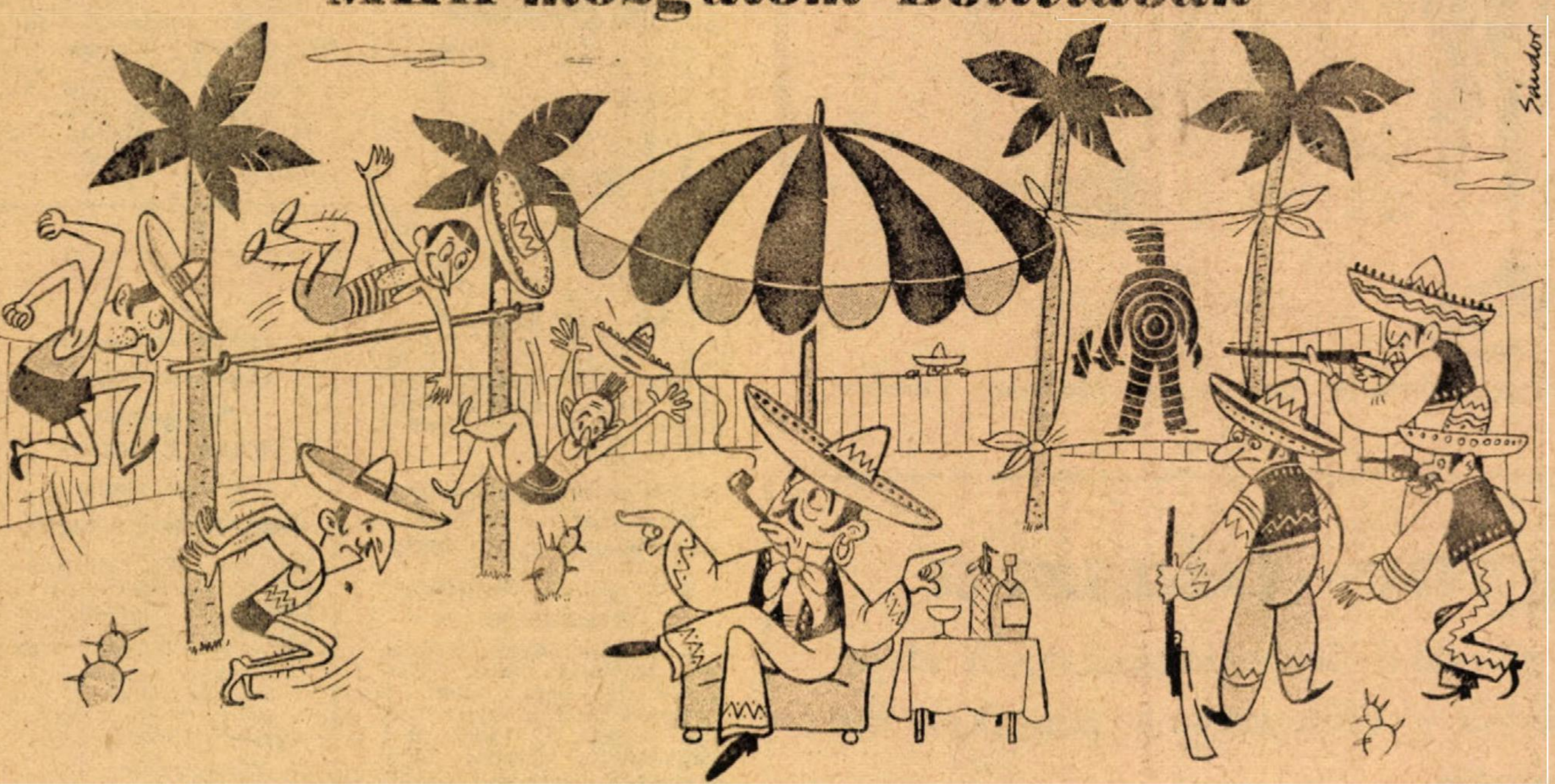

— Gyakoroljunk szorgalmasan, caballeros. Maguk itt a céllövést gyakorolják, mert a bányászokra fognak lőni, maguk meg itt az ugrásban trenírozzanak, mert maguk fognak ugrálni, ha Magyarország belügyeiről lesz szó az ENSz-ben.

Mi történt Paraguayban?

— A Ludas Matyi paraguayi szerkesztőségének telefonjelentése. —

Paraguayban, mint a napilapok megírták, egy Lopez nevezetű fogorvos államcsinyt hajtott /végre, összes politikai ellenfeleit meghívta vacsorára és vacsora után letartóztatta őket.

Dr. Lopez államcsinyéről pótlólag a következő részleteket sikerült megtudnunk:

Dr. Lopez, az elnökaspiráns fogorvos azzal az ürüggyel hatolt be az elnöki palotába, hogy az elnök fogát akarja kihúzni. Ki is húzta az elnöknek mind a harminckét fogát, aztán a haját kezdte húzni.

— Miért húzza az elnök haját? — kérdezték az elnök testőrei.

— Mert ezt már nem lehet beplombálni — magyarázta meg doktor Lopez.

Miután a testőröknél csak töltött puska volt és doktor Lopeznél fogorvosi fogó, a testőrök megadták magukat.

A régi elnököt bezárták a spájzba, de felpeckelték a száját, nehogy a dunsztosokat megehesse.

Dr. Lopez ezután hozzáfogott programjának megvalósításához. Elment Asuncion legelegánsabb bárjába, megivott három üveg pezsgőt, majd hazament és elaludt.

Még ma is elnök, ha közben le nem lőtték.

Truman pénzért osztogatja a közéleti állásokat

Közöljük a fontosabb dijtételeket

A New-York Herald Tribune-ban Alsop, a híres amerikai publicista megírta, hogy Truman pénzért osztogatja a közéleti állásokat, valósággal nyilvános árverésen adja el azokat. Igy a londoni nagyköveti állást Bruce bankárnak adja el, aki nemcsak árverez, hanem az argentin elnök feleségével, Eva Peronnal is bizalmas viszonyban van.

Szerkesztőségünk telefonon érdeklődött Trumannál a fontosabb állások ezidőszerinti árfolyama felől, az elnök azonban erélyesen visszautasította a kérdést.

— Kikérem magamnak, nálam nincs árjegyzék! — kiáltotta felháborodva. — Az árak esetenkint változnak.

— Mit kóstálna például egy miniszteri állás?

— Ön komoly kuncsaft, vagy újságíró? — kérdezte gyanakodva Truman.

— Komoly vevő — feleltük.

— Akkor megszámítom százezerért — felelte méltányosan Truman.

— Az sok egy kicsit.

— Hát akkor menjen el altisztnek — mondta mérgesen Truman. — Egy altiszti állást már ötven dollárért tudok adni. Használja ki az alkalmat, nekem is többe van.

— Húsz dollárért nem lehetne megcsinálni?

— Maga bolond?

— Ezt a hangot visszautasítom!

— Nem sértő szándékkal mondtam! Csak azért kérdem, mert ha bolond, akkor kaphat húszezerért egy jó hadügyminiszteri állást . .

Tyű de nekimelegedett!

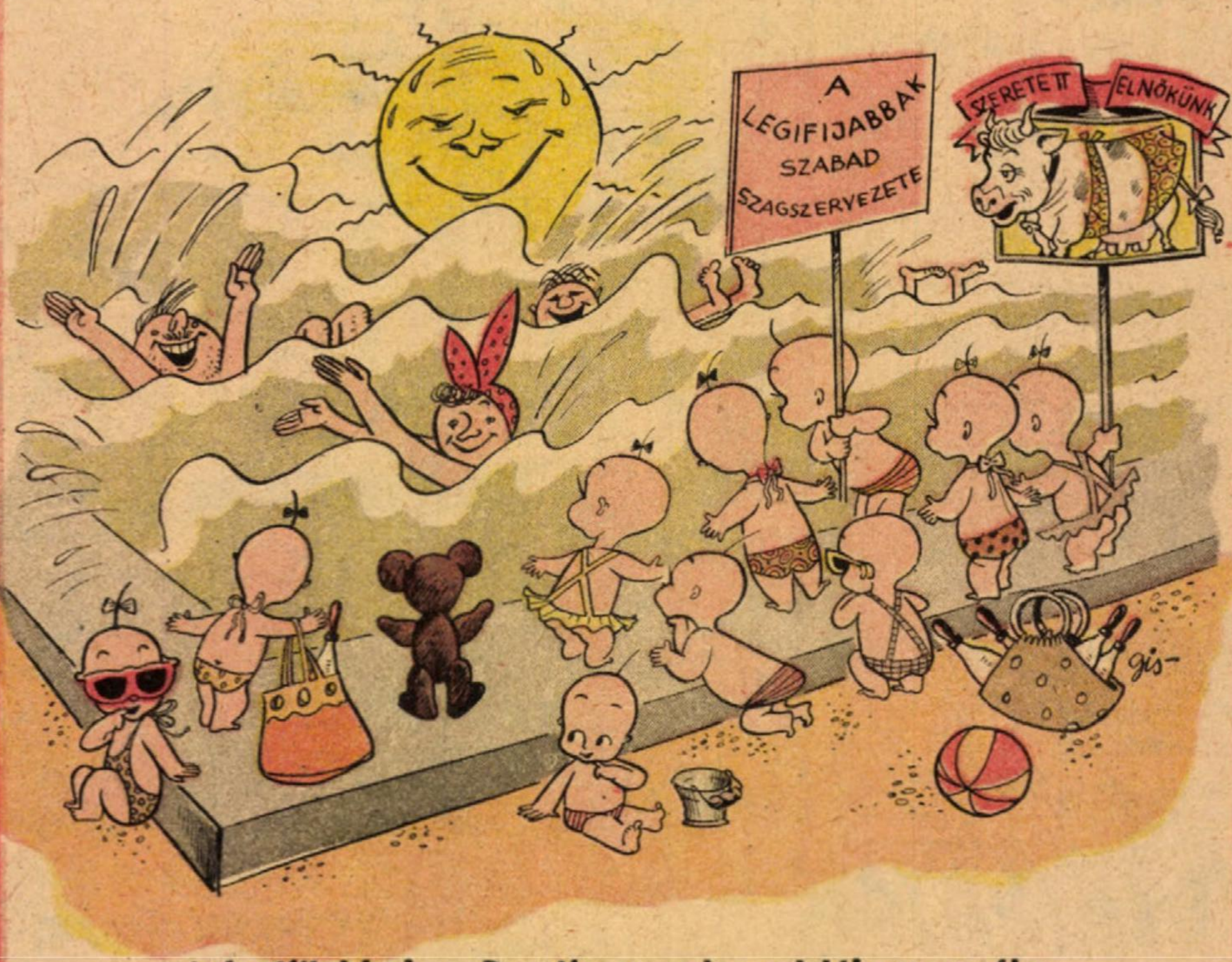

A legifíjabbak a Dagály-strandon várják az apályt.

Parkosítják a fővárost

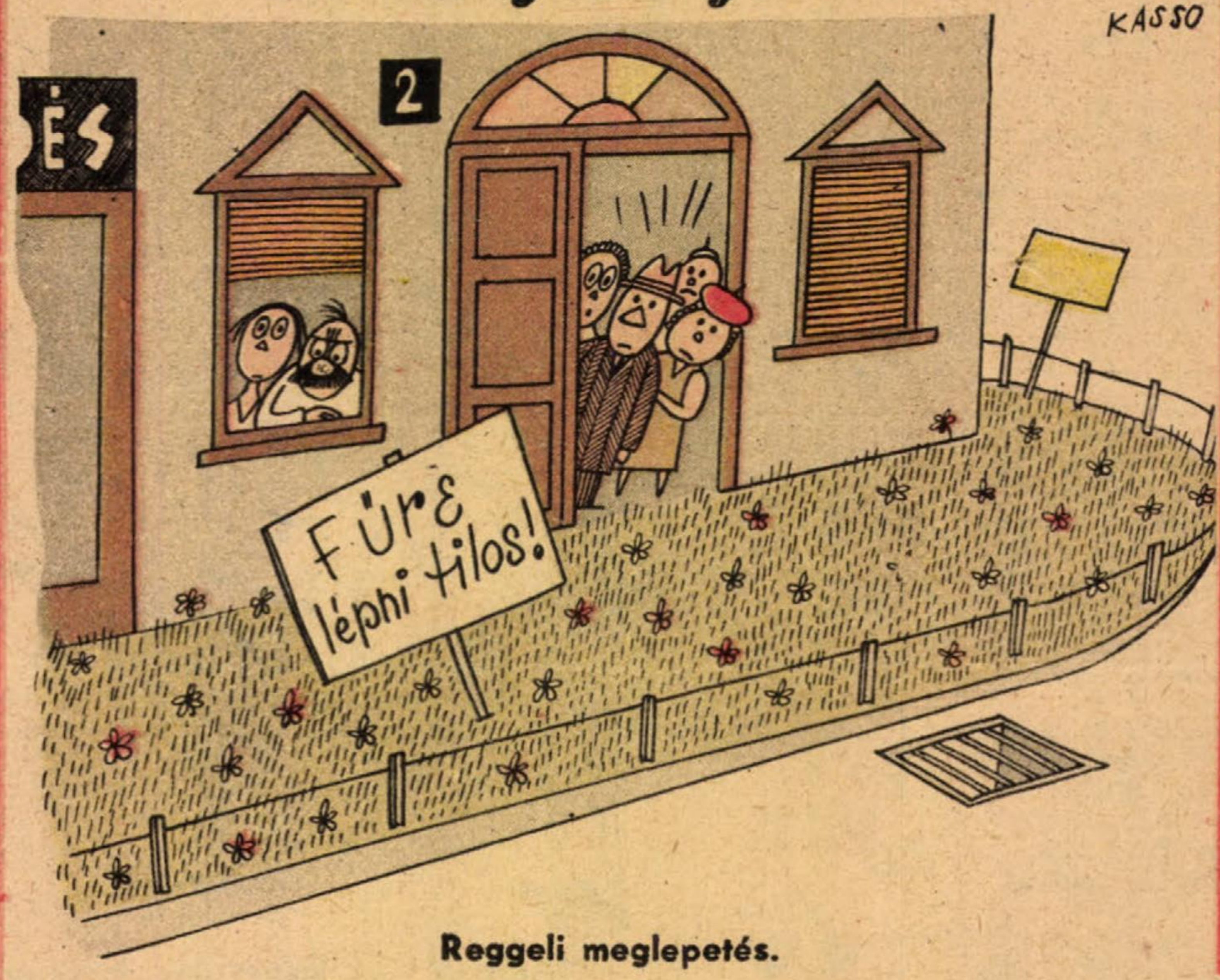

Reggeli meglepetés.

KÁR A STRAPÁÉRT

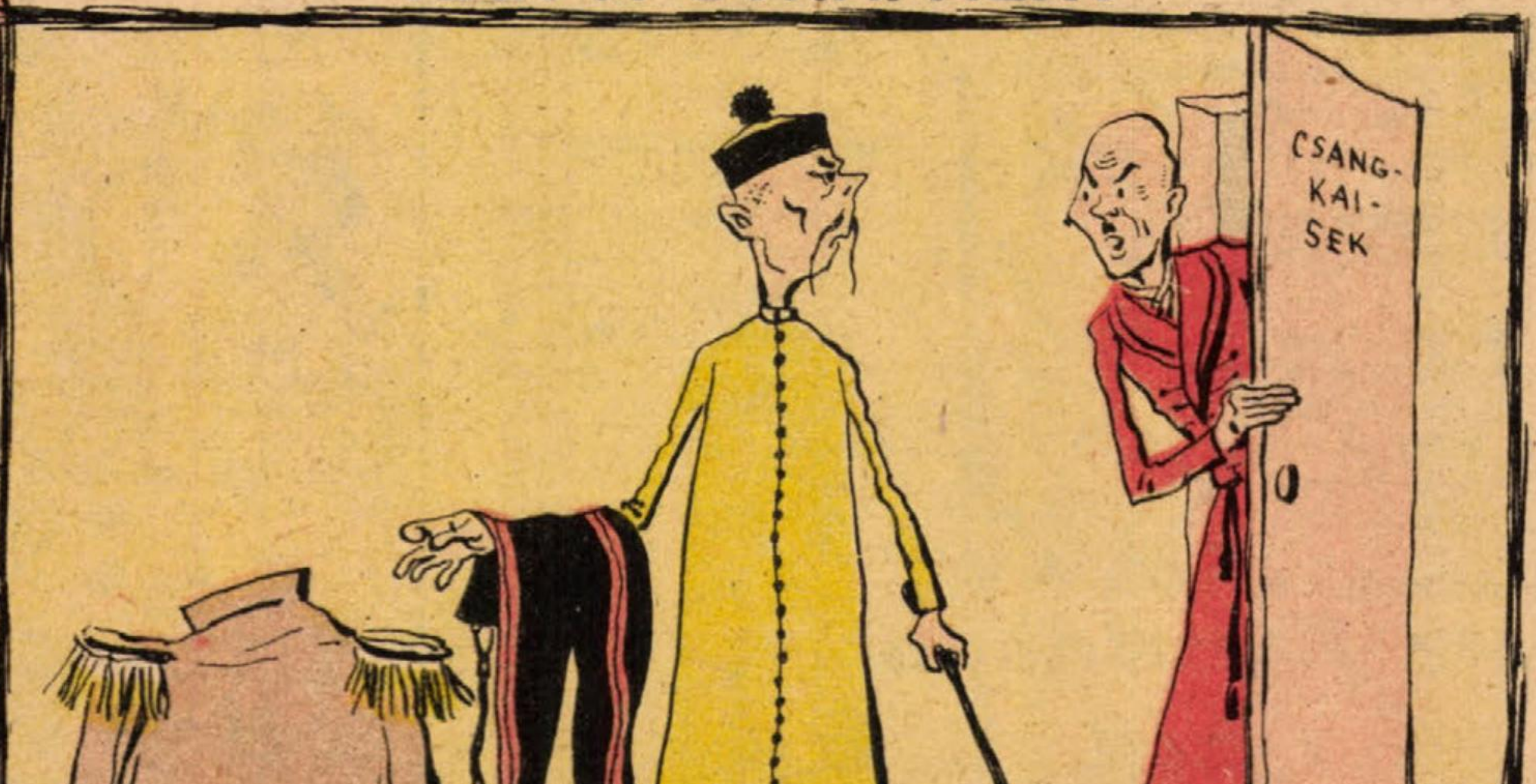

Csang-Kai-Sek: Hagyja fiam, ki van az már alaposan porolva.

A Magyar–Olaszra

2 jegy pénztári áron magánkézből eladó!
Érdeklődők gyülekezzenek pénteken d.u. a Vérmezőn.

Korszerű színdarab

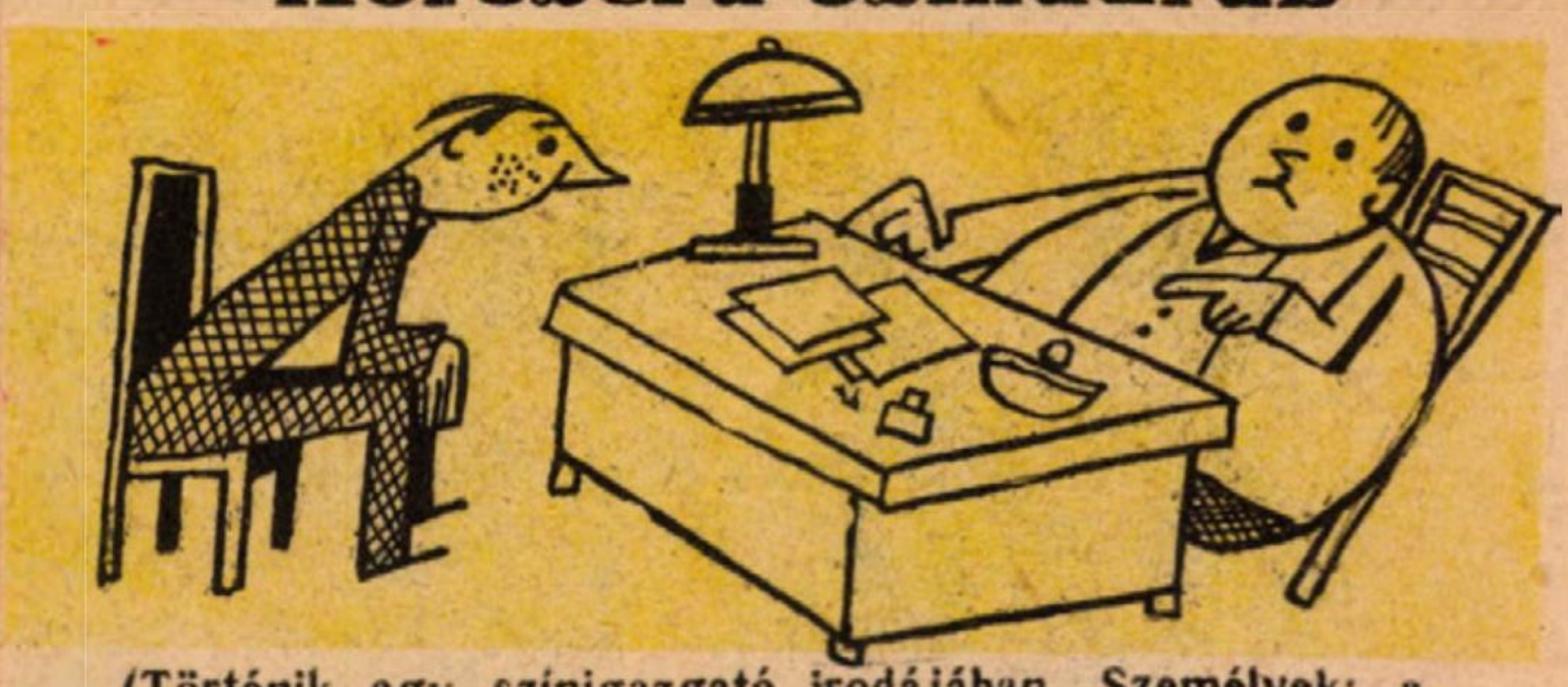

(Történik egy színigazgató irodájában. Személyek: a színigazgató és az író.)

Igazgató: Az a vád merült fel ellenünk, hogy mellőzzük az építőszellemű darabokat. Én tehát azért kérettem önt, hogy ezzel is bebizonyítsam ennek az ellenkezőjét.

Író: Nagyon örülök. Parancsoljon.

Igazgató: Ó, csak kérek! Egy jó szindarabot kérek öntől.

Író: Boldogan. Van egy igen érdekes, eredeti témám...

Igazgató: Ha nagyon eredeti, akkor már ne is mondja el. A közönség nem szereti a nagyon eredeti dolgokat. Én inkább valami régi, jól bevált operettre gondolok.

Író: Akkor miért van szükség énrám?

Igazgató: Ön fogja átírni, modernizálni, demokratizálni! Például itt van az elmult évtizedek egyik legnagyobb sikere. A „Víg özvegy".

Író (csodálkozva): Hogyan akarja „A víg özvegyet" demokratizálni? Egy dúsgazdag, milliomos özvegyről van benne szó, akit egy kis ország diplomatája végül feleségül vesz!

Igazgató: Azért van ön itt, hogy néhány apró változtatást eszközöljön rajta.

Író: Például?

Igazgató: Például az egész cselekmény egy munkaverseny keretében fog lezajlani! És ezt a zeneszámok szövegében is kifejezésre juttatjuk.

Író: Ugyan kérem! A „Víg özvegy" híres nagy keringőjének szövege így kezdődik: Ajk az ajkon, azt sóhajtom: Csak szeress! Hogy akarja ezt munkaversenyre átírni?

Igazgató: Hogy? Igy! (Enekel):

Ajk az ajkon.
Azt sóhajtom
Versenyben,
Sütve jó a
Borjúhús, de
Nyersen nem!

aminek mindjárt tanító és biztató célzata is van a háziasszonyok felé, hogy tanuljanak meg jól sütni és főzni.

Író: Nézze, igazgató úr, hagyjuk ezt a képtelenséget. Jobb ötlete nincs?

Igazgató: Hogyne volna! Mégpedig drámai! Sőt klasszikus. Shakespeare darabja, a Romeó és Julia!

Író: Csak nem akar ezen is változtatni? Hiszen ez ma is és minden időben korszerű.

Igazgató: Dehogyis korszerű! De rögtön korszerű lesz az én elképzelésem szerint, amely a következő: miért ellenzik a szülők Romeó és Julia házasságát? Azért, mert Julia apja kulák, Romeóé pedig élmunkás! És a kulákok, tudvalevőleg, csak kulákhoz adják a lányukat! (Diadalmasan néz.) Mit szól hozzá?

Író (feláll): Kedves igazgató úr, nagyon köszönöm, hogy rám gondolt, de, sajnos, nem vállalhatom a megbízást.

Igazgató: Megfontolta és meggondolta ön ezt?

Író: Meg.

Igazgató: No látja, hát ez a szomorú helyzet! Mi a magunk részéről mindent megteszünk és nem a mi hibánk, hogy a magyar írók nem akarnak dolgozni! Hát csoda, ha jövőre nem kapom meg a koncessziót?

Lovászy Márton

Ludas Matyi sakkozik

17. feladvány

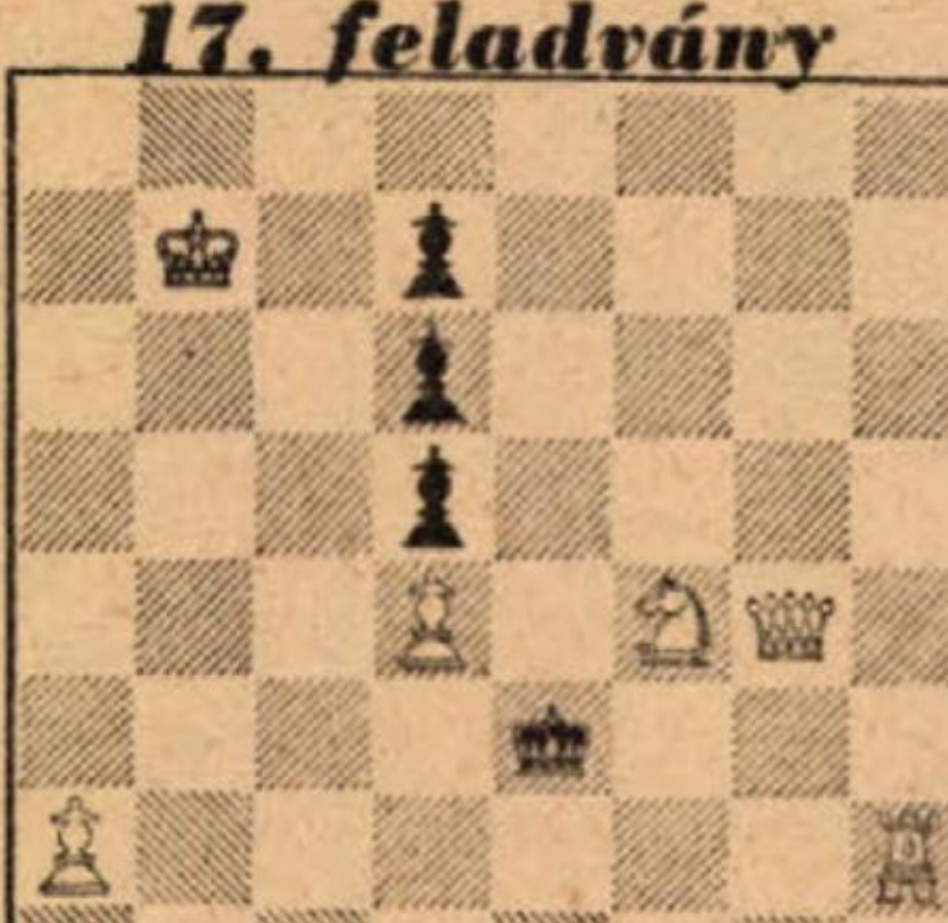

Matt 3 lépésben (3 pont)

6. végállás

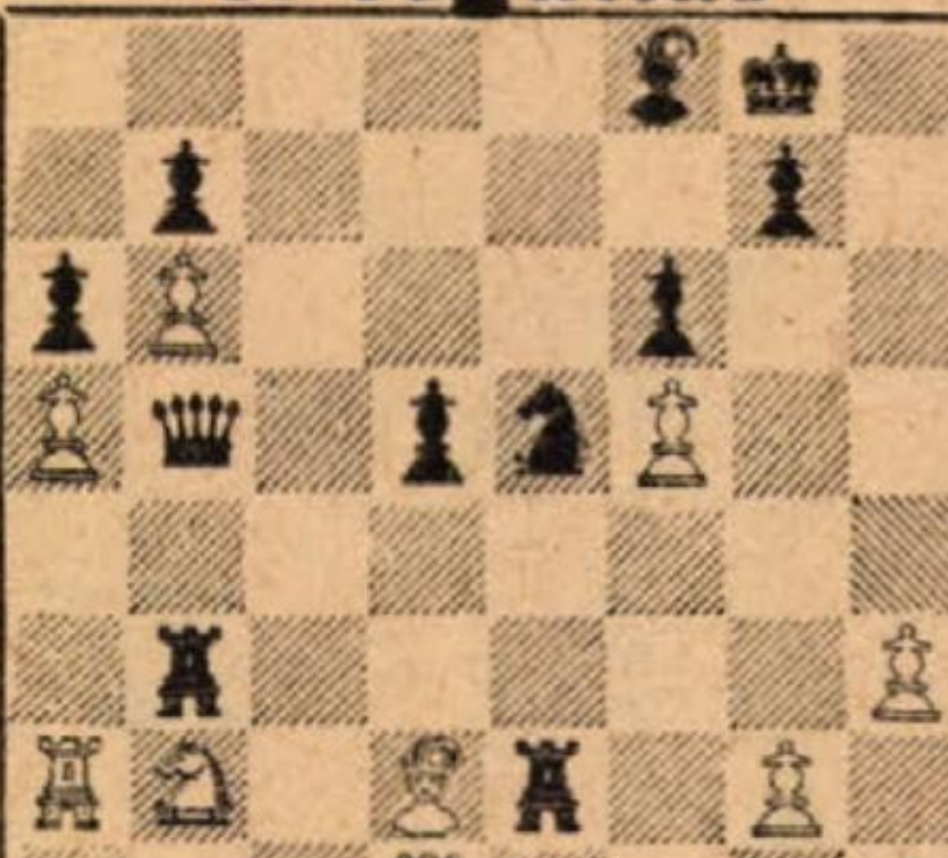

Sötét van lépésen. Hogyan kell a játszmát befejeznie? Helyes megfejtése 3 pont.

A 14. számú feladvány megfejtése : 1. Hd5.

(H. Weenink, G. C. 1919)

A 3. számú végállás megfejtése :

A világos bábok vezetője (dr. Tarrasch) nem cselekedett helyesen mikor a játszmát feladta, mert 1.h6 Bb6 2.Bh5 a2 3.h7 Bb8 4.Bb5+!Bb5: 6.h8V+ után döntetlent tarthatott volna. Dr. Tarrasch az esélyek mérlegelesénél nem látta a 4.Bb5+ lehetőséget.

Ludas Matyi azt üzeni

Kovásznai György. Ez bizony túl vad dolog és rettentő hosszú is. Irjon szelidebbet és rövidebbet.

Jurma J., Lugoj. Pályázatainkon természetesen külföldiek is résztvehetnek. Keresztrejtvényünk megfejtését azonban nem kell beküldeni, mert csak a szórakozás kedvéért közöljük.

S. Géza, Kisujszállás. Köszönjük a hozzánk beküldött ötleteket, de sajnos nem elég viccesek. Szívélyesen üdvözöljük.

Berber. A sarkantyukra vonatkozó reklamációjának utánajártunk. A feledékeny rajzolót szigorúan megbüntettük: két hétig londoni koszton kell élnie.

R. Oszkár, Lejtő-út. Köszönjük, de ez nekünk tul pajkos.

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.. 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Budapesti Szikra Nyomda NV. offset-körforgógépein. V., Honvéd-u. 10.
Felelős nyomdavezető: Radnóti Károly.